

עושים חג

מתפללים יחד ביום כיפור

לע"נ ד"ר אריה (ליאון) קרוניץ ז"ל

מחזור ליום כיפור

נוסח ספרד

"כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם.

מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהָרוּ"

... גמר חתימה טובה! ...

ברכת הרב דוד סתיו

יו"ר ארגון רבני צהר

השנה יום הכיפורים ייראה אחרת.

עם שלם נכנס בלב כבד ליום הקדוש כשהתמונות של הטבח הנורא שהתרחש כאן מסרבות להישכח.

עם שלם חש יתמות ושכול ללא נחמה.

אנחנו זקוקים להרבה תקווה, אמונה ותפילה שאכן יבוא מזרז למכאובנו, תבוא פדות לשבויינו, נחמה לעצבוננו, גאולה למדינתנו.

השנה אנו מוסיפים תפילת יזכור מיוחדת לחללי מלחמת חרבות ברזל ותפילה זכה לומר בסמוך לתפילת כל נדרי.

בתקוה שנשמע בשורות טובות ונכתב לחיים טובים ולשלום,

הרב דוד סתיו

... כתיבה וחתימה טובה! ...

”מיום הכיפורים שעבר עד יום הכיפורים הזה, שבא עלינו לשלום...”

המילים מתוך תפילת ”כל נדרי” יהדהדו השנה באוזניי כולנו עם כאב וטלטלה. כמה עברנו מיום כיפור שעבר ועד לזה שאנו עומדים בפתחו? שנה כואבת, מלאה בדמעות ותפילות, חללים וגיבורים. ומגד- כמה גילויי גבורה היו בה? כמה גדלות נפש ועוצמות של חיים הופיעו לנגד עיננו?

עם ישראל נמצא מזה כשנה במלחמת קיום של ממש ומתוך הניסיונות הגדולים אשר פוקדים אותנו אנו ניצבים לפני בורא עולם ביום הקדוש בתפילה ותחינה- לחותמנו בספר החיים והשלום. מתחננים לפניו, שנזכה כולנו לראות בשיבת בנים ובנות לגבולם, בהכרעת כל אויבנו ובחזרתם של כל חיילינו לביתם בריאים ושלמים. ובתוך המחלוקות אשר הולכות וגוברות עלינו, מילותיו הקדומות של הראש”ל צ”ה הרב בן ציון מאיר חי עוזריאל נשמעות חדות וברורות עוד יותר:

”כולם פושטים יד שלום, סולחים ומוחלים איש לרעהו ובלב טהור מלא אהבה מתכנסים לבית הכנסת, הורסים כל המחיצות המבדילות בין אחים ומתפללים וכאילו אומרים בזה: אב אחד בראנו, אל אחד לכולנו. ויחד נלכה בדרכיו. מה הוא סולח ומוחל; מה הוא מעביר על מדותיו; מה הוא טוב ומטיב לכל בריותיו - אף אנו נסלח ונמחל, סליחה וכפרה לכל! ובסליחתנו זו לאחרים אנו מטהרים את נפשנו ומשיבים אותה על מנוחתה ושלוותה”

מחזור זה שלפניכם כולל בתוכו את התפילות הפותחות וחותמות את יום כיפור: כל נדרי, תפילת ערבית ותפילת נעילה. הוא נועד לפתוח צוהר לתפילות אלו שבהן מתכנסים מתפללים רבים אל בית הכנסת. בין שיטי התפילה מצויים מבואות לסדר התפילה האמורים לתת לכם, המתפללים, חוויה שיש בה פתיחת הלב ליום זה שכולו לב טהור מלא אהבה.

6 כל נדרי

12 ערבית

20 סליחות

33 נעילה

תפילה זכה

עת שערי אחרות להפתח

מאת הרב ש"י ויצמן

לאומרה לפני "כל נדרו"

רבונו של עולם, באנו לפניך בענוה לקדמך ביום הקדוש הזה בתפלה ובתחנונה
לפתח לנו שערי אחרות איתנה.

והנה, אתה צויתנו בתורתך לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי יום הכפורים
הזה, וכתוב: "כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה'
תטהרו" (ויקרא טז, ל).

ועוד אמרו חכמים ברוח קדשם: "עברות שבין אדם למקום — יום הכפורים
מכפר. עברות שבין אדם לחברו — אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את
חברו" (יומא ח', ט).

אנא ה' אלהינו, תבוא לפניך תפלתנו, ואל תתעלם מתחנונו, שאין אנו עזי
פנים וקשי ערף לומר לפניך שאחרים חטאו ואנחנו צדיקים ולא חטאנו. אבל
אנחנו חטאנו כלפי אחינו בני ישראל — חשבנו עליהם רעות, דברנו לשון
הרע, הגברנו ריב ומדון, לא הקשבנו, לא התחשבנו, לא הרגשנו בכאב זולתנו,
הכעסנו, צערנו, לא הושטנו יד.

ועתה באנו להודיע שאנו מקבלים עלינו לקיים מצות עשה של "ואהבת לרעך
כמוך" והרינו מקבלים על עצמנו לאהב כל אחד ואחת מבני ישראל כנפשנו
ומאודנו. והננו מוחלים וסולחים לכל מי שהקעים והקניט אותנו או שחטא
כנגדנו, בין בגופנו בין בממוננו בין בכבודנו בין בכל אשר לנו, בין באנס בין
ברצון בין בשוגג בין במזיד בין בדבור בין במעשה. ולא יעגש שום אדם בסבתנו.

ללא אחריות

ובזמן שבית המקדש היה קיים עמד לפניך כהן גדול בתחנה ותפלה ביום הקדוש ובקש כפרה על עמך ישראל כלו. ועתה בעונותינו חרב בית המקדש ואין לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי בדוכנו אלא שיח שפתותינו. לכן, יהי רצון מלפניך שתהא תפלתנו זו כעבודת כהן גדול, וברחמיך הרבים ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך ובצל כנפיך נחסה. ונזכה להתפלל איש על חברו ואשה על רעותה, כדברי חכמים: "כל המבקש רחמים על חברו והוא צריך לאותו דבר, הוא נענה תחלה" (בבא קמא, צב).

ומעלת היום הקדוש הזה תעמד לנו ולכל ישראל לרפא ולאחות לבבות עמך השבורים והרצוצים מכבד מחלוקות שאינן לשם שמים. וסלק מבינינו שנאת חנם. והסר מתוכנו קנאה, שנאה ותחרות.

ויהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שלא נחטא עוד בחטא שנאת חנם, ויהרה, וגאווה, ורדיפת הכבוד, והלבנת פנים, ולשון הרע ורכילות. ומה שחטאנו לפניך אנא מחק ברחמיך הרבים, אבל לא על ידי יסודין וחולאים רעים.

ואדרבה, תן בלבנו שנראה כל אחד מעלת חברינו ולא חסרונם. ושנדבר כל אחד את חברו בדרך הישר והרצוי לפניך, ואל יעלה בלבנו שום שנאה מאחד על חברו חלילה.

וזכות אהרן הכהן, והלל הזקן, וכל הצדיקים אוהבי השלום ורודפי השלום תעמד לנו ולזרענו ולזרע זרענו לשוב בתשובה שלמה לפניך, לשם שלום בינינו, ולגאלנו גאלה שלמה במהרה בימינו.

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגאלי.

כל נדרי

תפילת כל-נדרי עוררה סימני שאלה רבים למן הרגע שבו התחברה, לפני כאלף שנה. הנוצרים בימי הביניים נהגו להאשים את היהודים בכך שאין ערך בנדריהם ולשבועות שלהם, משום שמדי שנה הם מתירים אותם בתפילת כל-נדרי. אף שלעליה אנטישמית זו אין בסיס, באמת קצת קשה להבין: מדוע דווקא בערב יום הכיפורים אנחנו מבקשים להתיר את ההתחייבויות הקודמות שלנו?

מחויבות, כך אומרת לנו המסורת היהודית, היא דבר טוב. לאורך השנה כולה אנחנו עושים כל מאמץ לעמוד בהתחייבויות שקיבלנו על עצמנו. אבל בחיים של הרגל ושגרה עשויה להיעלם המשמעות; אנחנו עלולים לשקוע בתוך המסגרות שנכנסו אליהן ולא לזכור מדוע הגענו לכאן מלכתחילה. לכן יש יום אחד בשנה שבו נפתח הלב ואנחנו מבקשים להתחיל מהתחלה, לפתוח את כל ההסכמים, לתת משמעות חדשה להרגלים הישנים, לנדור נדרים חדשים.

מוציאים שני ספרי תורה ומוסרים אותם לשני אנשים העומדים משני צדדי החזן.

החזן אומר שלוש פעמים:

אֹר זֶרַע לַצִּדִּיק וְלִישְׂרֵי לֵב שִׁמְחָה.

החזן אומר שלוש פעמים:

עַל דַּעַת הַמְּקוֹם וְעַל דַּעַת הַקְּהָל בִּישִׁיבָה שֶׁל מַעֲלָה וּבִישִׁיבָה שֶׁל מַטָּה אֲנוּ מַתְרִין לְהַתְּפַלֵּל עִם הָעֲבָרִים:

החזן אומר שלוש פעמים:

כָּל נְדָרִי וְאֶסְרִי וְשְׁבוּעֵי וְחַרְמֵי וְקוֹנָמֵי וְקוֹנָסֵי וְכַנּוּיֵי דְאֲנִדְרָנָא. וְדֵא שְׁתַּבְּעֵנָא. וְדֵא חַרְמֵינָא. וְדֵא אֶסְרָנָא עַל נַפְשֵׁתָנָא: מִיּוֹם כְּפוּרִים זֶה. עַד יוֹם כְּפוּרִים הַבֵּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה. בְּכֻלָּהוֹן אִיחַרְטָנָא בְּהוֹן. כְּלָהוֹן יְהוֹן שְׂרָן. שְׁבִיקוֹן. שְׁבִיתִין. בְּטָלִין וּמְבַטְלִין. לֹא שְׂרִירִין וְלֹא קִימִין: נְדָרָנָא לֹא נְדָרִי. וְאֶסְרָנָא לֹא אֶסְרִי. וְשְׁבוּעָתָנָא לֹא שְׁבוּעוֹת:

החזן אומר שלוש פעמים והקהל חוזר אחריו:

וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְלִגְרַת הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם. כִּי לְכָל הָעָם בְּשִׁגְגָה:

סִלַּח נָא לְעוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדְּךָ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנְּהַ. וְשֵׁם נְאֻמְד:

הקהל אומר שלוש פעמים בקול רם:

וַיֹּאמֶר ה' סִלַּחְתִּי כְּדַבְּרְךָ.

כאשר אדם קונה בגדים חדשים, כאשר מזדמן לפניו פרי חדש, כאשר הוא שומע בשורה טובה - עליו לברך "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה!". אך ביום זה שבו אנו מתענים ומזכירים את עוונותינו שוב ושוב, מה הטעם לברך בו "שהחיינו"?

משול הדבר לבית שבו התקלקלה מכונת הכביסה והבגדים המטונפים הולכים ומצטברים. היום שבו הגיע הטכנאי ותיקן את המכונה היה מעייף, מייגע ומתיש: בני הבית נאלצו להקדיש את כל זמנם לכיבוס הבגדים שהצטברו. יחד עם זאת, האם יש שמחה גדולה יותר מאשר שמחתם על שזכו להגיע לזמן זה שבו כל הכתמים נעלמים והבגדים שבים להיות נקיים כבעבר? ומהמשל לנמשל. יום הכיפורים הוא היום שבו אנו זוכים לנקות את נפשנו מכל חטא ועוון שדבקו בנו במהלך השנה. האין ראוי שנברך בו על שהגיענו לזמן זה? ודאי ראוי הוא, ואולי אף אין ראוי ממנו!

החזן מברך בקול, בזמן שהקהל מברך בלחש:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה:

ערב יום הכיפורים / זלדה

בערב יום הכפורים

הפלגנו

מנסיונות שתמו אל נסיונות שהחלו

ערב יום הכפורים היה לנו ראשית הזמן

בדממת אי שהאיר

ים בנרות

שם אמצת אותי אל לבך הדואב

לפני הכל יכול

בטרם תלך להתפלל עם כלם

בטרם תהיה אחד מן העדה

בהיכל

אחד מן העצים

ביער.

עֵרְבֵיתָ

קריאת שמע וברכותיה

חזן: בְּרָכוּ אֶת ה' הַמְבָרֵךְ:

קהל וחזן: בְּרוּךְ ה' הַמְבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מַעְרִיב עַרְבִים, בְּחֶכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים, וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֵּה עֵתִים, וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים, וּמַסְדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרִקְיעַ, כְּרִצּוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר, וּמַעֲבִיר יוֹם וּמִבֵּיא לַיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה, ה' צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם, תְּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּרוּךְ אַתָּה ה', הַמַּעְרִיב עַרְבִים:

אֵהָבֵת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֲהַבֵּת, תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמַדְתָּ, עַל־כֵּן ה' אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׁכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ נִשְׁחִיחַ בְּחֻקֶיךָ, וְנִשְׁמַח בְּדַבְּרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרְךָ יְמֵינוּ, וּבְהֵם נִהְגָּה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֵהָבֵתְךָ אֶל תְּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים:
בְּרוּךְ אַתָּה ה', אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בכל ימות השנה חלק גדול ממערכת היחסים שלנו עם הקדוש ברוך הוא צריך להיות נסתר, אינטימי. לכן אחרי שאומרים בקול "שמע ישראל", אומרים בלחש את המילים "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד". אולם ביום הכיפורים, כמו בליל חתונה, משהו מהאינטימיות הזו פורץ החוצה, העולם כולו הופך לקודש הקודשים, ואנחנו מכריזים יחד בקול רם: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

אל מֶלֶךְ נְאֻמָּן

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאֵהָבֵת אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל לִבְבְּךָ: וְשִׁנְנָתָם לְבַנְיֹךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָתְךָ: וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ: וְכִתְבָתָם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את ה' אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: וחרה אף ה' בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר ה' נתן לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך בלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען ידבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע ה' לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ:

ויאמר ה' אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על פני בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות ה' ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם: אני ה' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני ה' אלהיכם. אמת:

החזן חוזר ואומר: ה' אלהיכם אמת:

ואמונה כל זאת, וקיים עלינו, כי הוא ה' אלהינו ואין זולתו, ואנחנו ישראל עמו. הפודנו מיד מלכים, מלכנו הגואלנו מפי כל העריצים. האל הנפרע לנו מצרינו, והמשלם גמול לכל איבי נפשנו, העושה גדלות עד אין חקר, נסים ונפלאות עד אין מספר. השם נפשנו בחיים, ולא נתן למוט רגלנו, המודריכנו על במות איבינו, וירם קרנו על כל שנאינו. העשה לנו נסים ונקמה בפרעה, אותות ומופתים באדמת בני חם. המפה בעברתו כל בכורי מצרים, ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם. המעביר בנו בין גזרי ים סוף, את רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע, וראו בניו גבורתו, שפחו והודו לשמו. ומלכותו ברצון קבלו עליהם, משה ובני ישראל לך ענו שירה, בשמחה רבה, ואמרו כלם: מי כמכה באלים ה', מי כמכה נאדר בקדש, נורא תהלות עשה פלא: מלכותך ראו בניך, בוקע ים לפני משה, זה אלי ענו ואמרו: ה' ימלך לעולם ועד. ונאמר, כי פדה ה' את יעקב, וגאלו מיד חזק ממנו: ברוך אתה ה', גאל ישראל: השפיבנו ה' אלהינו לשלום, והעמידנו מלפני לחיים טובים ולשלום. ופרוש עלינו ספת שלומך, ותקננו בעצה טובה מלפניך, והושיענו מהרה למען שמך. והגן בעדנו, והסר מעלינו אויב, דבר וחרב ורעב ויגון, והסר שטן מלפנינו ומאחרינו, ובצל כנפיך תסתירנו, כי אל שומרנו ומצילנו אתה, כי אל מלך חנון ורחום אתה. ושומר צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם: ופרוש עלינו ספת שלומך, ספת רחמים ורחמים ושלום: ברוך אתה ה', הפורש ספת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים:

פי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם, מפל חטאתיכם לפני ה' תטהרו:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה, וימליך מלכותה ויצמח פודקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביוביכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: היא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: לתברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. לעלא ולעלא מפל ברכתא ושירתא תשבחהא ונחמתא דאמין בעלמא ואמרו אמן

בשירו של שמוליק קראוס, "רואים רחוק רואים שקוף", שר מאיר בנאי: "בן אדם כעץ שתול על מים, שורש מבקש, בן אדם כסנה מול השמיים, בו עוברת אש". דומה כי מילים אלו מתארות היטב את עמידתו של האדם אל מול אלוהים. ללא כל מחיצות המפרידות ביניהם - כל כולו סנה בוער.

כך היא תפילת העמידה של יום הכיפורים, שחוט של חסד משוך עליה. אלו הם אולי הדקות היחידות במשך היממה כולה שבהן כל אחד מאיתנו הופך להיות מעין "רשות היחיד" משל עצמו, עומד לבדו בדממה - בלא חזן, קורא או קהל שמצטרף ברקע. שורש מבקש לבדו, כסנה בוער באש.

◆ עמידה ◆

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה ה' אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה:

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למענך אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה ה' מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע: מוריד הטל:

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה ה' מחיה המתים:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה. פי אל מלך גדול וקדוש אתה:

לדור ודור המליכו לאל פי הוא לבדו מרום וקדוש:

ובכן יתקדש שמך ה' אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך. ועל ציון משפן כבודך. ועל מלכות בית דוד משיחך. ועל מכוונך והיכלך:

ובכן תן פחדך ה' אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת וייראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים. ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב

שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיְדַעְנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֹטָן לְפָנָיו עֵז בְּיָדוֹ וּגְבוּרָה בְּיָמָיו. וְשֶׁמֶךְ נֹרָא
עַל כָּל מַה שֶּׁבָרָאת:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד ה' לְעַמְךָ תְּהִלָּה לִירֵאָיו וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֵׁיךָ וּפְתַחוֹן פֶּה לְמִיחָלִים לְךָ.
שִׁמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשִׁשׁוֹן לְעִירֶךָ. וְצִמְיַחַת קָרֵן לְדוֹר עֲבָדֶךָ. וְעֵרִיכַת נֶר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחֶךָ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יֵרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ וְיִשְׂרִים יַעֲלוּ. וְחַסִּידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתָה תִקְפָּץ פִּיהָ. וְכָל
הַרְשָׁעָה כָּלָה כְּעֵשֶׂן תִּכְלָה. כִּי תַעֲבִיר מִמְשַׁלַּת זְרוֹן מִן הָאָרֶץ:

וּתְמַלֵּךְ אֶתְּהָ הוּא ה' אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה לְבָרֶךְ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם
עִיר קְדֻשָּׁךְ. כְּפִתּוּב בְּדַבְרֵי קְדֻשָּׁךְ. יִמְלֶךְ ה' לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנֹרָא שִׁמְךָ וְאִין אֱלוֹהִים מִבְּלַעְדֶיךָ. כְּפִתּוּב וּגְבוּהָ ה' צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהֵאֵל
הַקְדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה: בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַמְּלֶכֶךְ הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת.
וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּקְרַבְתָּנוּ מִלְּפָנָיו לְעַבְדוֹתֶיךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ:

וּתְתַן לָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים הַזֶּה לְמַחִילָה וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה וְלִמְחִיל
בּו אֶת כָּל עוֹנוֹתֵינוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכַר לִיְצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֵּר וְזָכְרוּנוּ
וּפְקֹדוּנוּ וְזָכְרוּנוּ אֲבוֹתֵינוּ וְזָכְרוּנוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדֶךָ וְזָכְרוּנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁךְ וְזָכְרוּנוּ
כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה לְחַן וְלִחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים לְחַיִּים טוֹבִים
וְלִשְׁלוֹם בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים הַזֶּה: זָכְרוּנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בּו לְטוֹבָה. וּפְקֹדוּנוּ בּו לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנו
בּו לְחַיִּים טוֹבִים: וּבְדַבֵּר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו. כִּי אֵלֶיךָ
עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לְעוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים הַזֶּה. מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ
וְחַטָּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כְּאָמֹר אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מוֹחֵה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֲזַכֵּר:
וְנֹאמֵר מַחִיתִי כְּעַבַּר פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן חַטָּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גָאַלְתִּיךָ: וְנֹאמֵר כִּי בְּיוֹם הַזֶּה
יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם, מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנָיו ה' תִּטְהַרוּ: קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתָן חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתֶךָ. שִׁבְעֵנו מִטּוֹבֶךָ וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבָּנוּ לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. כִּי אַתָּה סֶלְחָן
לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַלֵּן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבְּלַעְדֶיךָ אִין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח אֱלֹהִים
אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה ה' מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלְעוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר
אֲשָׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכַּפּוּרִים:

רְצֵה ה' אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה. וְהִשָּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתֶךָ וְאַשִּׁי
יִשְׂרָאֵל. וּתְפַלְתֶּם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וּתְחַיֵּינָה עֵינֵינוּ בְּשׂוּבְכֶם לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַמְחַיֵּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרנו צוּר חַיֵּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנו, אַתָּה הוּא לְרוּר וְרוּר נִוְדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהַלְתֶּךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נְסִיךְ שְׂבָכְךָ יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכְךָ עֵת, עָרֵב וּבִקְרָ וְצִהָרִים, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהִמְרַחֵם, כִּי לֹא תִמּוּ חֲסִדֶיךָ, כִּי מֵעוֹלָם קוִינּוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ תִמִּיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכַתֵּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וְיִהְלְלוּ וְיִבְרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב: בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת:

שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תִּשִּׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכֹל הַשְּׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ, לְבָרְכָנוּ וּלְבָרַךְ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ, בְּרוּב עוֹז וְשְׁלוֹם:

בְּסִפְּרֵי חַיִּים, בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם, וּפְרִנְסָה טוֹבָה, וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת, יִשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת, נִזְכָּר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַמְבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

יְהִי לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, ה' צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

כמה קשה לנו לומר "אני אשם". כמה התחמקויות והתחמכויות אנחנו עושים כדי שלא להוציא את המילים הפשוטות הללו מהפה. מצד שני אין דבר שיכול להמס את הלב, לפוגג את הכעס, כמו ילד שאומר: "אבא, באמת הייתי לא בסדר".

בלביו של יום הכיפורים, ובליבה של מצוות התשובה, נמצא הווידי. זהו הרגע שבו אדם מונה בפיו את חטאיו ואומר: "חטאתי", אני ולא אחר, ואין שום גורם בעולם שנושא באחריות לחטא שלי מלבדי.

דווקא מתוך הרגע הקשה הזה, פתאום נפתח שער. החטא הופך ממהוה עמום שמעיק ומבלבל, למשהו שאפשר לדבר עליו, לקחת עליו אחריות, ובסופו של דבר גם לתקן אותו. בסופו של הווידי אנחנו יוצאים בני אדם מיושבים יותר, צלולים יותר, נקיים יותר.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתָנוּ, וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתְחַנְתָּנוּ. שְׂאֵין אֲנַחְנוּ עֲזִי פָּנִים וְקִשִּׁי עָרְף לִימֵר לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ. אָבֵל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חֲטָאנוּ:

מִכִּים עַל הַחֲזָה (עַל מְקוֹם הַלֵּב) בְּאֶרֶץ יִד יִמִּין כְּאוֹת אֲשֵׁמָה, הַזְכַּרְתָּ כָּל אֶחָד מֵהָעוֹנוֹת:

אֲשֵׁמָנוּ בְּגִדְנוּ. גִּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ דְּפִי: הָעוִינוּ. וְהִרְשָׁעֵנוּ. זָדָנוּ. חֲמַסְנוּ. טָפְלָנוּ שָׂקָר: יַעֲצָנוּ רָע. כְּזָבָנוּ. לְצָנוּ. מִרְדָּנוּ. נֶאֱצָנוּ. סָרְדָנוּ. עוִינוּ. פִּשְׁעָנוּ. צָרְדָנוּ. קִשְׁיָנוּ עָרְף. רִשְׁעָנוּ. שְׁחַתָּנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲתָנוּ:

סְרָנוּ מִמִּצְוֹתַיִךְ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אֲמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מֵה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמֵה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנְּגָלוֹת אֵתָה יוֹדֵעַ:

אֲתָה יוֹדֵעַ רְזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְּרֵי כָּל חַי: אֲתָה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בֶטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וְלֵב: אֵינְךָ דֹבֵר נְעֻלָּם מִמֶּךָ, וְאֵינְךָ נִסְתָּר מִנְּגִיד עֵינֶיךָ: וּבְכֵן יֵהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ, וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִכְפֹּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:

מכאן ואילך אנו מונים את סוגי החטאים והעבירות, לפי סדר אותיות הא-ב, ישר והפוך:

- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִנְס וּבְרִצּוֹן:
- וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמוּץ הַלֵּב:
- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלֵי דַעַת:
- וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם:
- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי וּבִסְתֵּר:
- וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרִיוֹת:
- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַבּוּר פֹּה:
- וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמַרְמָה:
- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְהוּר הַלֵּב:
- וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאת דַּעַ:
- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַדּוּי פֹּה:
- וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַעֲדֵית זְנוּת:
- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַדּוֹן וּבִשְׁגָגָה:
- וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִזְק יָד:
- וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַפְשׁוֹת פֹּה:
- וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַמְאָת שְׁפָתַיִם:
- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיִצְר הָרַע:
- וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:

וְעַל כָּלֵם אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת. סְלַח לָנוּ. מַחַל לָנוּ. כִּפֹּר לָנוּ:

- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שַׁחַד:
- וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב:
- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרַע:
- וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִצּוֹן:
- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִשָּׂא וּבְמַתָּן:
- וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמֵאֲכָל וּבְמִשְׁתֵּה:
- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִשְׁךְ וּבְמַרְבִּית:

ועל חטא שחטאנו לפניך בנטית גרון:
על חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו:
ועל חטא שחטאנו לפניך בשקור עין:
על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות:
ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח:

ועל כלם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. בפר לנו:

על חטא שחטאנו לפניך בפריקת עול:
ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות:
על חטא שחטאנו לפניך בצדית רע:
ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין:
על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש:
ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף:
על חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע:
ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות:
על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא:
ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם:
על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד:
ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב:

ועל כלם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. בפר לנו:

מכאן אנו מונים את סוגי העושים על העבירות השונות:

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם עולה:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם חטאת:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם קרבן עולה ויזרד:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם אשם ודאי ותלוי:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מכת מרדות:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מלקות ארבעים:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מיתה בידי שמים:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם פרת וערירי:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם ארבע מיתות בית דין:

סקילה. שרפה. הרג. וחקק: על מצות עשה ועל מצות לא תעשה. בין שיש בה קום עשה ובין שאין בה קום עשה: את הגלויים לנו ואת שאינם גלויים לנו. את הגלויים לנו כבר אמרנום לפניך והודינו לך עליהם. ואת שאינם גלויים לנו לפניך הם גלויים וידועים. כדבר שנאמר הנסתרת לה' אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת: כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בכל דור ודור ומבלי עריך אין לנו מלך מוחל וסולח אלא אתה:

אלהי. עד שלא נוצרתני אני כדאי, ועכשו שנוצרתני כאלו לא נוצרתני: עפר אני בחיי קל וחומר במיתתי. הריני לפניך ככלי מלא בושה וכלמה: יהי רצון מלפניך ה' אלהי

ואלהי אבותי שלא אחטא עוד. ומה שחטאתי לפניך מרק ברחמיך הרבים. אבל לא על ידי יסורים וחללים רעים:

אלהי, נצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדום, ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ואחרי מצותיך תרדוף נפשי. וכל הקמים והחושבים עלי לדעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם: (יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שלא תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים ושלא אכעס היום ושלא אכעיסך ותצילני מיצר הרע ותן בלבי הכנעה וענוה. מלבנו ואלהינו יחד שמך בעולמך בנה עירך יסוד ביתך ושכלל היכלך וקבץ קבוץ גלויות ופדה צאנך ושמח עדתך):

עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען תורתך. עשה למען קדשתך. למען יחלצון ידיך הושיעה ימינך וענני. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

המתפלל פוסע שלוש פסיעות קטנות לאחור ואומר:

עשה השלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבודך בראה פימי עולם וכשנים קדמוניות: וערבה לה מנחת יהודה וירושלים פימי עולם וכשנים קדמוניות.

• סליחות •

אדם שקם בבוקר עם כאב ראש יכול לקחת אקמול; מי שחזר הביתה בערב קריר עם קצת נזלת יכול להשתמש בתרסיס-לאף; אולם כשהתסמינים חוזרים שוב ושוב, מגיע הזמן שבו צריך לטפל בשורש: במערכת החיסונית, בתזונה, באורח החיים.

ביום הכיפורים אנחנו מתעסקים הרבה עם חטאים. אבל המסר העמוק של יום הכיפור הוא שהחטאים הם לא הסיפור. הסיפור הוא הקשר שהולך ומתרוכף, הניתוק שלנו מן הדברים החשובים לנו, מן הערכים שאנחנו מאמינים בהם, מריבונו של עולם.

פיוטי הסליחות מבקשים להזכיר, לנו ולקדוש ברוך הוא, את הקשר הזה. את הרחמים שלו עלינו כרחם אב על בנים, ואת החובה שלנו כלפיו כעבדים אל אדוניהם. מתוך אמונה שכשהקשר הזה יצוף וימלא אל חלל הלב, החטאים והעוונות כבר ייעלמו מעצמם: "לעון ידיך יבוקש ואיננו".

יעלה תחנונו

יעלה תחנונו	מערב.	ויבוא שועתנו	מבקר.	ויראה רנונו.	עד ערב:
יעלה קולנו	מערב.	ויבוא צדקתנו	מבקר.	ויראה פדיונו.	עד ערב:
יעלה ענונו	מערב.	ויבוא סליחתנו	מבקר.	ויראה נאקתנו.	עד ערב:
יעלה מנוסנו	מערב.	ויבוא למענו	מבקר.	ויראה כיפורנו.	עד ערב:
יעלה ישענו	מערב.	ויבוא טהרתנו	מבקר.	ויראה תנונו.	עד ערב:
יעלה זכרונו	מערב.	ויבוא ועודנו	מבקר.	ויראה הדרתנו.	עד ערב:
יעלה דפקנו	מערב.	ויבוא גילנו	מבקר.	ויראה בקשתנו.	עד ערב:
יעלה אנקתנו	מערב.	ויבוא אליך	מבקר.	ויראה אלינו.	עד ערב:

שמע תפלה

שמע תפלה עדיך כל בשר יבאו: יבוא כל בשר להשתחוות לפניך ה': יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך: באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני ה' עשנו: באו שערי בתודה חצרותי בתהלה הודו לו ברכו שמו: הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' העמדים בבית ה' בלילות: שאו ידכם קדש וברכו את ה': נבואה למשכנותי נשתחוה להם רגליו: רוממו ה' אלהינו והשתחוו להם רגליו קדוש הוא: רוממו ה' אלהינו והשתחוו להם קדשו כי קדוש ה' אלהינו: השתחוו לה' בהדרת קדש חילו מפני כל הארץ: ואנחנו ברב חסדך נבוא ביתך נשתחוה אל היכל קדשך ביראתך: נשתחוה אל היכל קדשך ונודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרתך: ה' אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך: כי מי בשחק יערך לה' ידמה לה' בבני אלים: כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך: כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך: גדול ה' ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: כי גדול ה' ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים: כי אל גדול ה' ומלך גדול על כל אלהים: אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך: מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך: מאין כמוך ה' גדול אתה וגדול שמך בגבורה: לך זרוע עם גבורה תעו ידך תרום ימינך: לך יום אף לך לילה אתה הכינות מאור ושמש: אשר בידו מחקר יארץ ותעופות הרים לו: מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו: לך ה' הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההודו כי כל בשמים ובארץ: לך ה' הממלכה והמתנשא לכל לראש: לך שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם: אתה הצבת כל גבולות ארץ קוץ וחרף אתה יצדתם: אתה רצצת ראשי ליותן תתננו מאכל לעם לציים: אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן: אתה פורת בעוזך ים שברת ראשי תנינים על המים: אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם: גדול ה' ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: ה' צבאות אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלהים לבדך: אל נערך בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביביו: וידו שמים פלאך ה' אף אמונתך בקהל קדושים: לכו נרננה לה' נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: צדק ומשפט מכוון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך: אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש: אשר לו הים והוא עשהו ובשת ידיו יצרו: אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש: הנשמה לך והגוף פעלך. חוסה על עמלק: הנשמה לך. והגוף שלך. ה' עשה למען שמך: אתאנו על שמך ה' עשה למען שמך: בעבור כבוד שמך. כי אל חפז ורחום שמך: למען שמך ה' וסלחת לעוננו כי רב הוא:

החזן והקהל אומרים שורה שורה:

דרבך אלהינו להארץ אפך. לרעים ולטובים והיא תהלתך:

למענך אלהינו עשה ולא לנו. ראה עמידתנו דלים ורקים:

תעלה ארכה לעלה נדף, תנחם על עפר ואפר

תשליך חטאינו, ותחן מעשיך

תרא כי אין איש, עשה עמנו צדקה.

י"ג מידות

לאחר שחטאו ישראל בחטא העגל, מסר הקדוש ברוך הוא למשה את י"ג מידות הרחמים, שבכל שעה שיזכירו אותן ישראל - מיד הקב"ה מוחל להם. י"ג המידות מתארות את דרכי ההנהגה של הקדוש ברוך הוא בעולם. מתוך ההתבוננות במידותיו, אנחנו יכולים לספוג אותן לתוכנו ולאט לאט להתחיל להתבונן על העולם מנקודת המבט שלו, ברחמים, בחסד, באמת. והרגע הזה, שבו אנחנו מתמלאים חמלה על העולם, הוא הרגע שבו גם החטאים שלנו נמחלים.

כל הקהל עומד ואומר יחד בנעימה מיוחדת:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמל. אל הורית לנו לומר שלש עשרה. וזכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. כמו שפתוב וידר ה' בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם ה': ויעבר ה' על פניו ויקרא:

ה' ה' אֵל רַחֲמִים וְחַנּוּן אֲרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת:
נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵץ וּפְשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקָּה:

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:
סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפנו כי פשענו:
כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

האיזנה ה' תפלתנו הקשיבה בקול תחנונותינו: הקשיבה לקול שוענו מלפנו ואלהינו כי אליך נתפלל: תהי נא אוזןך קשבת ועיניך פתוחות אל תפלת עבדיך עמך ישראל ושמעת השמים מכון שבתך את תפלתם ואת תחנונתם ועשית משפטם וסלחת לעמך אשר חטאו לך: ברחם אב על בניס בן תרחם ה' עלינו: לה' הישועה על עמך ברכתך סלה: ה' צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: ה' צבאות אשרי אדם בוטח בך: ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

חזן: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר:

קהל: ויאמר ה' סלחתי כדברך:

הטה אלהי אוזןך ושמע פקח עיניך וראה שוממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה. כי לא על צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

אלהינו ואלהי אבותינו:

סלח נא אשמות ופשעי לאמך. לעון בניך. בל יחרה זעמך:
סלח נא געולם ויחיו ממקור עמך. לעון דגליך שא ותנחם בנאמך:
סלח נא הכל מורים ועוזבים כרשומך. לעון ופשע מחל. למען שמך:
סלח נא זדונות וישגגות לברואי לשמך. לעון חטאימו חטא. בנדיבת גשמך:
סלח נא טפש טפלות רשעי עמך. לעון ידיריך יבקש ואיננו. בנאמך:
סלח נא פחש בורעים ומשתתחיים לעמך. לעון לקיחייך כפר. בטוב טעמך:
סלח נא מרי מוחליך ומיחדיך בעולמך. לעון נרחים מחה. ובנה אולמך:
סלח נא סלופם וגוננם בספת שלומך. עון עבדיך עלם וכבוש בעלומך:
סלח נא פן יענשו ממרומך. לעון צאנך שפח. והיא תהלתך ורוממך:

סלח נא קלונם וחמל עלימו ממרומך. לעון רחומיך תשא. מלצודם בחרמך:
סלח נא שמך תעתוע תעוב רחומיך. לעון תמימיך העבר כגדל רחמיך:

סוגרים הארון:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמל. אל הורית לנו לומר שלש עשרה. וזכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. כמו שפתיב וידר ה' בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם ה': ויעבר ה' על פניו ויקרא:

ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:

ניצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה:

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפנו כי פשענו:

כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: מה נאמר לפניך ה' אלהינו מה נדבר ומה נצטדק: אלהינו בשנו במעשינו ונכלמנו בעונינו: אלהינו בשנו ונכלמנו להרים אלהינו פנינו אליך: ידענו כי חטאנו ואין מי יעמד בעדנו. שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה: כרחם אב על בנים פן תרחם ה' עלינו: לה' הישועה על עמך ברכתך סלה: ה' צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: ה' צבאות אשרי אדם בוטח בך: ה' הישועה המלך יעננו ביום קראנו:

חזן: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר:

קהל: ויאמר ה' סלחתי כדברך:

הטה אלהי אונך ושמע פקח עיניך וראה שוממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה. כי לא על צדקתנו אנהנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

אָמֵנָם כֵּן יִצָר סוּכֵן בְּנוֹ

אלהינו ואלהי אבותינו:

אָמֵנָם כֵּן. יִצָר סוּכֵן. בְּנוֹ:	בְּךָ לְהִצְדָק. רַב צְדָקָה. וְעַנּוּנוֹ.	סְלַחְתָּנוּ:
גָּעַל מְרַגֵּל. וְגַם פָּגַל. סִפְרוֹ:	דוֹד שׁוֹאֵג בְּקוֹל. יִתֵּן קוֹל. דְּבָרוֹ.	סְלַחְתָּנוּ:
הֵס קַטְגוֹר. וְקַח סִנְגוֹר. מְקוֹמוֹ:	וַיְהִי ה' לְמִשְׁעָן לוֹ. לְמַעַן נֶאֱמָרוּ.	סְלַחְתָּנוּ:
זְכוֹת אֲזוּרַח. גַּם יִפְרַח. לְשׁוֹשְׁנָה:	חַטָּא הָעֶבֶר וְקוֹל הַגְּבֵר. מִמְּעוֹנָה.	סְלַחְתָּנוּ:
טוֹב וְסִלְחָה. מְחַל וְסִלְחָה. אֲשֶׁמִּים:	יְהִי הַקָּשֶׁב. וְגַם הַשֶּׁבֶב. מִמְּרוּמִים.	סְלַחְתָּנוּ:

כָּאָב תַּחבֵּשׁ. וּבְצוּל תִּכְבֵּשׁ. עוֹנִי:
מָחָה פֶּשַׁע. וְגַם רִשְׁעוֹ. בְּנֵי בְרִית:
סְכוּת רַחֲשֵׁי. וְגַם לַחֲשֵׁי. תִרְצֶה:
פְּנֵה לְעֶלְבוֹן. מְקוֹם עוֹן. לְהַשִּׁים:
קוֹלֵי שְׁמֹעַ. וְרֵאָה דְמֹעַ. עֵינָי:
שְׁמִיץ טֹהַר. כְּעַב מֵהָר. כְּנֹאֲמַר:
לֶךְ תִּהְלֶה. אָמַר מְלֶה. לְמַעְנֵי. סְלַחְתִּי:
נִהְגַּ חֲסִדְךָ. בֶּן הוֹדְךָ. לְשֹׂאֲרֵית. סְלַחְתִּי:
עוֹן נוֹשֵׂא. לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה. וְתַפְצֶה. סְלַחְתִּי:
צַחַן הַסֵּר. וְגַם תִּבְשֹׂר. לְבֶךְ חוֹסִים. סְלַחְתִּי:
רִיב רִיבֵי. שְׁעָה נִיבֵי. וְהַשִּׁיבֵנִי. סְלַחְתִּי:
תִּמְחָה פֶּשַׁע. לְעַם נוֹשָׁע. וְתֹאמַר. סְלַחְתִּי:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת מוֹחֵל עוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחִילָה לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא כְרַעַתֶּם תִּגְמַל. אֵל הוֹרִית לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. כְּמוֹ שְׁהוֹרַעְתָּ לְעַנּוֹ מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שְׁכַתּוּב וַיֵּרַד ה' בְּעֶנְן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בִשְׁם ה': וַיַּעֲבֵר ה' עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

ה' אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרֻךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת:
נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וּפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקָּה:

וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:
 סְלַח לָנוּ אֲבִינּוּ כִּי חַטָּאנוּ מִחַל לָנוּ מִלִּפְנֵי כִּי פִשְׁעֵנוּ:
 כִּי אֲתָה אֲדַנִּי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

כי הנה כחומר

יום הכיפורים כולו הוא תנועה בין דין לבין רחמים, בין המקום שבו אנחנו מקבלים אחריות מלאה ומוחלטת על כל המעשים שלנו לבין המקום שבו אנחנו מתבוננים על עצמנו בחמלה ומסוגלים לשוב ולקבל את עצמנו. השרש לחמלה, ההצדקה לבקשת רחמים, נמצאים בהבנה שבסופו של דבר יש גבול לבחירה שלנו: לא בחרנו היכן ומתי להיוולד; לא בחרנו אילו טלטלות יעברו עלינו לאורך השנה הזו; ובעיקר לא בחרנו להיברא כפי שאנחנו, קרועים בין הרוח לחומר, בין יצר טוב ליצר רע. בפיוט הבא אנחנו מבקשים מריבוננו של עולם לזכור את הברית שכרת עמנו, על הטוב והרע שבנו, ומזכירים לעצמנו שהחטאים שלנו שייכים גם קצת לו, שהרי אנחנו בידיו כחומר ביד היוצר.

כִּי הִנֵּה כַחֲמֹר בְּיַד הַיּוֹצֵר.
בְּרִצּוֹתוֹ מִרְחִיב וּבְרִצּוֹתוֹ מְקַצֵּר.
כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ. חֶסֶד נוֹצֵר.
לְבָרִית הַבֵּט וְאֵל תִּפְּן לַיֹּצֵר:
כִּי הִנֵּה כַּהֶבֶט בְּיַד הַמְּסַתֵּת.
בְּרִצּוֹתוֹ אוֹחֵז וּבְרִצּוֹתוֹ מְכַתֵּת.
כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ. מַחִיָּה וּמְמוֹתֵת.
לְבָרִית הַבֵּט וְאֵל תִּפְּן לַיֹּצֵר:
כִּי הִנֵּה כְּגִרְזֵן בְּיַד הַחֹרֵשׁ.
בְּרִצּוֹתוֹ דִּבֵּק לְאוֹר. וּבְרִצּוֹתוֹ פָּרֵשׁ.
כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ. תוֹמֵךְ עֵינֵי וְרֵשׁ.
לְבָרִית הַבֵּט וְאֵל תִּפְּן לַיֹּצֵר:
כִּי הִנֵּה פְּהֵגָה בְּיַד הַמְּלַח.
בְּרִצּוֹתוֹ אוֹחֵז וּבְרִצּוֹתוֹ שִׁלַּח.
כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ. אֵל טוֹב וְסִלַּח.
לְבָרִית הַבֵּט וְאֵל תִּפְּן לַיֹּצֵר:

כי הגה בזכויות ביד המזוגג.
ברצותו חוגג וברצותו ממוגג.
כן אנחנו בידך. מעביר זדון ושוגג.

כי הגה בכסף ביד הצורף.
ברצותו מסגג וברצותו מצרף.
כן אנחנו בידך. ממציא למזור תרף.

לברית הבט ואל תפן ליצר:

לברית הבט ואל תפן ליצר:

כי הגה פיריעה ביד הרוקם.
ברצותו מישר וברצותו מעקם.
כן אנחנו בידך. אל קנא ונוקם.

לברית הבט ואל תפן ליצר:

סוגרים הארון:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמל. אל הורית לנו לומר שלש עשרה. וזכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב וירד ה' בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם ה': ויעבר ה' על פניו ויקרא:

ה' ה' אל רחום וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת:

נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה:

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפנו כי פשענו:

כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

זכור רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם המה: זכרנו ה' ברצון עמך פקדנו בישועתך: זכור עדתך קניית קדם גאלת שבת נחלתך הר ציון זה שכנת בו: זכור ה' חבת ירושלים אהבת ציון אל תשפח לנצח: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: זכור ה' לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה: זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם בכוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם: זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו: אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו:

אדע אבל אשמים אנחנו.

ומהמון רחמיך לא זנחנו.

הן אליו כפים שטחנו.

כי בשם קדשו בטחנו.

אותך אדרש ואליו אתודע.

גדול ביהודה ובישראל נודע.

הן אתה חקרתנו ותדע.

כי פשעי אני אדע:

חטאנו צורנו. סלח לנו יוצרנו:

בְּטַחְנוּ בְּשִׁמְךָ לְנֶפֶשׁ תִּצְּרֶנּוּ.
וְהִפְקֵנוּ מִגַּן בְּלִי גְאוּה.
הֵן בְּמַעֲזֶךְ לִדְל תִּקְוֶה.
כִּי הִשְׁפִּילוּ וְתֵאמֶר גְּוֹה:

חֲטֵאנוּ צוּרְנוּ. סֶלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

דְּלִים דִּינְךָ פָּחְדוּ וְרָהוּ.
בָּאִים כְּמוֹדָה וְעוֹזֵב לְרַחֲמֶהוּ.
הֵן דְּפִים הַיּוֹם תִּכְפְּרֶהוּ.
כִּי יוֹם כְּפָרִים הוּא:

חֲטֵאנוּ צוּרְנוּ. סֶלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

וְיִחַבֵּשׁ וְלִשְׁמוּ כֹל יוֹדוּ.
כִּי יִסֵּר מִשְׁאוֹת כְּבֹדוּ.
הֵן וְעֵמוּ לְפָנָיו יִתְוֹדוּ.
כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר זָדוּ:

חֲטֵאנוּ צוּרְנוּ. סֶלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

חַיִּים חוֹן לְעַם מְנַטְלֶיךָ.
לִבָּב עֲקֹשׁ מֵהֶם בְּבִטְלֶיךָ.
הֵן חֲשֵׁרֶת מִי טֵהַר בְּהִטְלֶיךָ.
כִּי טַל אֹרוֹת טַלְךָ:

חֲטֵאנוּ צוּרְנוּ. סֶלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

יִכְפֹּר יִרְצֶה כְּאֵז בְּהַעֲלִיּוֹתִי.
בְּהִיּוֹת אֲרִיאֵל בְּבַחַן עֲלִיּוֹתִי.
הֵן אַתָּה יִדְעֶת פְּקוּק חַלְיּוֹתִי.
כִּי אַתָּה קִנִּיתָ חַלְיּוֹתִי:

חֲטֵאנוּ צוּרְנוּ. סֶלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

לְבַדּוּ לוֹ לְהַתְחַלֵּל כָּל אָנוּשׁ.
אָוֹן לֹא יִתְבוֹנֵן לְאָנוּשׁ.
הֵן לֹא טוֹב לְצַדִּיק לְעֵנוּשׁ.
כִּי יִרְבֶּה אֱלֹהֵי מְאָנוּשׁ:

חֲטֵאנוּ צוּרְנוּ. סֶלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

גְּוֹה גְּאִים עֲלֵי מַגְדִּילִים.
בְּרָגוּ שְׁבַעִים לֹא נִחְדָּלִים.
הֵן גְּלָל הַמְּצִיק מִתְדַלְדָּלִים.
כִּי רִצְעַן עֹזֵב דְּלִים.

הוּא הוֹד וְהִרְדָּה יִלְבֹּשׁ.
יִשׁוּב יִרְחַם וְעוֹן יִכְבֹּשׁ.
הֵן הַמְּתַק בְּפִי כְּדָבָשׁ.
כִּי הוּא יִכְאִיב וְיִחַבֵּשׁ:

זָדוּ זְדוֹנוֹת וְשִׁגְגוֹת שְׁגוּיִם.
סֶלַח נָא בְּפִימוּ הַגּוּיִם.
הֵן זָכַם לְתַחִי נַחוּיִם.
כִּי עֲמַךְ מִקּוֹר חַיִּים.

טַלְךָ טְלָאִיךָ בּוֹ לְהַתְכַּפֵּר.
הָעֵת תִּמְצִיאֵם סְלִיחָה וְכִפָּר.
הֵן טֵהַרְסָם כְּאֵמוּר בְּסִפָּר.
כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר.

כְּלִיּוֹתִי כְּטוּחִי אֶכִּין לְעַבְדּוֹ.
וְתַעֲרַב לְפָנָיו תַּחֲנֹת עַבְדּוֹ.
הֵן כְּבֹד יִכְבֹּד מְכַבְדּוֹ.
כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ.

מְאָנוּשׁ מִמַּעֲשֵׂיו יִגְדַתִּי וְאֵימַתִּי.
פֶּן אֶכְשַׁל כְּאֲשֶׁר אֲשַׁמְתִּי.
הֵן מִיַּחַל שׁוּיִתִּי וְדוּמְמַתִּי.
כִּי אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי.

נחמתי נפש נענה להשם.
התודות היום נסתרו ומפרסם.
הן נצח לכיפור השם.
כי ברית עולם שם:

חטאנו צורנו. סלח לנו יוצרנו:

שם סליחה להועיל ללמדי.
תשובה מכפרת כזבחי תמיד.
הן סימה בצלו להעמיד.
פי ידע דרך עמדי.

עמדי עשות חסד בהפליאך.
כי תבקר צאנך וטלאיך.
הן עליך יעזוב חילך.
כי אוקרה מקדם פלאך:

חטאנו צורנו. סלח לנו יוצרנו:

פלאך פעול יראיך לנצחם.
היות יראת ה' אוצרים.
הן פליילינו לידע בהתבצרים.
כי לא כצורנו צורם.

צורם צור ישראל וקדושו.
יאמרו בגוים לעיניהם בהתקדשו.
הן צמחה ישועה למקדישו.
כי השקיף ממעון קדשו:

חטאנו צורנו. סלח לנו יוצרנו:

קדשו קומם קדשיו להקריבם.
להציב הוד שכינתו בקרבם.
הן קומו יחתו מריבם.
כי ה' יריב ריבם.

ריבם ריב שוטניהם לבלום.
ידמו פה קטגורים לאלום.
הן רעייתך תהללך לעילום.
כי אחרית לאיש שלום:

חטאנו צורנו. סלח לנו יוצרנו:

שלום שפות להזרחי נהרה.
הגיגנו בין כמנחה טהורה.
הן שכנך תגיה פאורה.
כי מציון תצא תורה.

תורה שמעו נאמניך בסיני.
רצוה יצרוה תקרוה לעיני.
הן היום יכפר לאמוני.
כי אל רחום ה':

חטאנו צורנו. סלח לנו יוצרנו:

ה' ינהלנו עלמות לנהגה.
ויסיר ממנו חרון אף ותוגה:
הן יעביר זדון למשוגה.
כי לכל העם בשגגה:

זכור ברית

זכור לנו ברית אבות כאשר אמרת. וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אומר והארץ אזכר: זכור לנו ברית ראשונים כאשר אמרת. וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני ה': עשה עמנו כמה שהבטחתנו. ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם כי אני ה' אלהיהם: השב שבותנו ורחמנו כמה שפתוב. ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלהיך שמה: קבץ נדחינו כמה שפתוב. אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלהיך ומשם

יִקְחֶךָ: מִחָה פִּשְׁעֵינוּ כְּעַב וְכַעֲנַן כְּמָה שִׁפְתוֹב. מִחִיתִי כְּעַב פִּשְׁעֶיךָ וְכַעֲנַן חֲטָאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֵאלְתֶיךָ: מִחָה פִּשְׁעֵינוּ לְמַעַן כְּאִשֶּׁר אָמַרְתָּ אֲנֹכִי וְאַנְכִי הוּא מוֹחֵה פִּשְׁעֶיךָ לְמַעַן חֲטָאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: הַלְבֵן חֲטָאֵינוּ כְּשֶׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמָה שִׁפְתוֹב. לְכוּ נָא וְנִכְחָה יֹאמַר ה' אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כְּשֶׁנִּים כְּשֶׁלֶג יִלְבְּנוּ אִם יֵאָדְיִמוּ כְּתוֹלַע כְּצֶמֶר יִהְיוּ: זְרוּק עֲלֵינוּ מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהֲרוּנוּ כְּמָה שִׁפְתוֹב. וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהֲרֶתֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: כִּפֹּר חֲטָאֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה וְטַהֲרוּנוּ כְּמָה שִׁפְתוֹב. כִּי אֵל רַחוּם ה' אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁפַח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: מוֹל אֶת לִבְבָנוּ לְאַהֲבָה אֶת שִׁמְךָ כְּמָה שִׁפְתוֹב. וּמֵל ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת לִבְבְּךָ וְאֶת לִבִּי זָרְעֵךְ לְאַהֲבָה אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: הַמִּצְוָה לָנוּ בְּבִקְשָׁתֵנוּ כְּמָה שִׁפְתוֹב. וּבְקִשְׁתֶּם מִשֶּׁם אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ וּמִצְוָתָהּ כִּי תִדְרָשׁוּנוּ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ: תְּבִיאֵנוּ אֵל הַר קְדֹשְׁךָ שְׁמַחְנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמָה שִׁפְתוֹב. וְהִבִּיאִיתֶם אֵל הַר קְדֹשִׁי וּשְׂמַחְתִּים בְּבֵית תְּפִלְתֵי עוֹלוֹתֵיכֶם וְזָבְחֵיכֶם לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחֵי בֵיתֵי בֵית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

הַשִּׁיבֵנו ה' אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמֵּינוּ כְּקֶדֶם:

אֲמַרְיֵנוּ הַאֲזִינָה ה' בֵּינָה הַגִּיגֵנוּ:

יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרְיֵנוּ וְהִגְיוֹן לִבְנוּ לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ:

אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קְדֹשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנּוּ:

אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זְקָנָה כְּכֹלֹת כַּחֲנוּ אֵל תַּעֲזִבֵנוּ:

אֵל תַּעֲזִבֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ. אֵל תִּדְחַק מִמֶּנּוּ:

עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִדְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וַיִּבְשׁוּ כִּי אֶתָּה ה' עֲזַרְתָּנוּ וְנַחֲמָתֵנוּ:

כִּי לָךְ ה' הוֹחֵלְנוּ אֶתָּה תַעֲנֶה אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֵל תַּעֲזִבֵנוּ וְאֵל תִּטְשׁוּנוּ וְאֵל תִּכְלִימֵנוּ. וְאֵל תִּפְרֵ בְרִיתְךָ אֶתָּנוּ.

קָרַבְנוּ לְתוֹרַתְךָ. לְמַדְנוּ מִצְוֹתֶיךָ. הוֹרְנוּ דְרָכֶיךָ. הֵט לִבְנוּ לִירְאָה אֶת שִׁמְךָ. וּמוֹל אֶת

לִבְבָנוּ לְאַהֲבָתְךָ. וְנִשׁוּב אֱלֹהֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם. וּלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל תִּמְחוּל וְתִסְלַח

לְעוֹנֵינוּ כְּפָתוֹב בְּדַבְרֵי קְדֹשְׁךָ. לְמַעַן שִׁמְךָ ה' וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵנוּ סִלַּח לָנוּ. מַחַל לָנוּ. כִּפֹּר לָנוּ.

כִּי אָנוּ עֹמְךָ	וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ.	אָנוּ בְּנֶיךָ	וְאַתָּה אָבִינוּ.
אָנוּ עֹבְדֶיךָ	וְאַתָּה אֲדוֹנֵנוּ.	אָנוּ קְהֵלְךָ	וְאַתָּה חֵלְקֵנוּ.
אָנוּ נַחֲלָתְךָ	וְאַתָּה גוֹרְלֵנוּ.	אָנוּ צֵאֲנֶךָ	וְאַתָּה רוּעֵנוּ.
אָנוּ כְּרַמְךָ	וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ.	אָנוּ פְּעֻלָּתְךָ	וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ.
אָנוּ רְעִיתְךָ	וְאַתָּה דוֹדֵנוּ.	אָנוּ סִגְלָתְךָ	וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ.
אָנוּ עֹמְךָ	וְאַתָּה מִלְּכֵנוּ.	אָנוּ מְאֲמִירֶיךָ	וְאַתָּה מְאֲמִירֵנוּ.
אָנוּ עֹזֵי פָנִים	וְאַתָּה רַחוּם וְחַנוּן.	אָנוּ קָשִׁי עֵרֶף	וְאַתָּה אֲרֶךְ אַפִּים.
אָנוּ מְלֵאֵי עוֹן.	וְאַתָּה מְלֵא רַחֲמִים.	אָנוּ יִמֵּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר	וְאַתָּה הוּא וְשִׁנוֹתֶיךָ
לֹא יִתָּמוּ:			

אשמנו

אלהינו ואלהי אבותינו: תבא לפניך תפלתנו. ואל תתעלם מתחנונו. שאין אנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאָנוּ אָבֵל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטְאָנוּ:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי:

העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר:

יעצנו רע. בזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סרדנו. עוינו. פשענו. צרדנו. קשינו ערף:

רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו:

סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו: ואתה צדיק על כל הבא עלינו. כי אמת עשית ואנחנו הרשענו: הרשענו ופשענו לכן לא נושענו ותן בלבנו לעזוב דרך רשע וחיש לנו ישע כפתוב על יד נביאך יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישב אל ה' וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח: אלהינו ואלהי אבותינו סלח ומחל לעוונותינו ביום צום הכיפורים הזה והעתר לנו בתפלתנו. מחה והעבר פשעינו וחסאתינו מנגד עיניך. וכף את יצרנו להשתעבד לך. והכנע את ערפנו לשוב אליך באמת. וחדש בליותינו לשמור פקדיך. ומול את לבבנו לאהבה וליראה את שמך. כפתוב בתורתך ומל ה' אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חיך:

הזדונות והשגגות אתה מכיר. הרצון והאנס הגלויים והנסתרים. לפניך הם גלויים וידועים. מה אנו. מה חיינו. מה חסדנו. מה צדקותינו. מה ישועתנו. מה כחנו. מה גבורתנו. מה נאמר לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו. הלא כל הגבורים כאין לפניך ואנשי השם כלא היו וחכמים כבלי מדע ונבונים כבלי השכל. כי רב מעשיהם תהו וימי חייהם הבל לפניך. ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל:

מה נאמר לפניך יושב מרום. ומה נספר לפניך שוכן שחקים. הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע:

אתה מבין

אתה מבין תעלומות לב.

אפס לך נגלות וגם נסתרות:

כאנו בדברים לפתותך בס.

ברשענו אל תפן ולא במעללינו:

גשתנו ביום זה כירא וחרד.

גאה ברחום למענך עשה חסד:

דין אל תמתח מול עפר ואפר.

דע אחריתנו רמה ותולעה:

האם שגגנו ונעלם ממנו.

הלא אתה לבד מבין שגיאות:

ואל תחשב לנו כעושה בזדון.

ודוי שפתינו שעה בעת רצון:

זה כפר לנו הודע ולא הודע.

זדון ונעלם עשה ולא תעשה:

חלצנו מענש כרת ומיתה.

חמול על חמר מעשה ידיך:

טַפְּשָׁנוּ בְּרַע יֵצֵר אֲשֶׁר מִנְעֲרִינוּ.
טָמוּן בְּקִרְבָּנוּ כְּרֵשֶׁת לַפְּעֻמִּינוּ:
יוֹצְרֵנוּ וְעוֹשֵׂנוּ יוֹדֵעַ יֵצְרֵנוּ.
יְהִמוּ רַחֲמֶיךָ וְאֵל תִּשְׁחִיתֵנוּ:
כִּי מִלְּפָנֶיךָ מִי יִסְתָּר.
כֹּל גְּלוּי לְךָ כְּאוֹר וְכִצְהָרִים:
לְבֵית דִּין הוֹרִית אֲרַבֵּעַ מִיתוֹת.
לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וּמַהֵם חֲלֻצָנוּ:
מֵאֵז יֵצְרְתָנוּ חֲקִרְתָּנוּ וְהִתְדַע.
מִעֲשֵׂינוּ כִּי הֵמָּה עָמַל וְאָוֶן:
נִצֹּר נִפְשׁוֹתֵינוּ כִּי בִידְךָ כֹּל נִפְשׁ.
נָא תִיקַר נִפְשׁ מִמְּעֵנִי לְךָ נִפְשׁ:
סְקִילָה שְׂרָפָה הֲרֵג וְחָנַק.
סוּדָם גְּלִית לְיוֹדְעֵי אֲמַתְךָ:

עַל כֹּל פִּשְׁעֵינוּ אֱלוֹהֵי כִפָּר לָנוּ.
עַל יָדוּעַ לָנוּ וְעַל נַעֲלָם מִמֶּנּוּ:
פִּשְׁעֵינוּ הוֹדִינוּ לְךָ חוֹקֵר לֵב.
פָּדָנוּ מִחַטָּא נִקְנוּ מֵעוֹן:
צוּר אֵל תִּפְּן בְּאֵנוֹשׁ חָצִיר.
צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ פְּעֻשִׁית עִם כָּל חַי:
קִדְמָנוּ בְּנִשְׁפָּ קִרְבָּנוּ בְּשׁוּעַ.
קִרְבָּנוּ אֵלֶיךָ קָשׁוּב קִרְיָאֲתָנוּ:
רִשְׁעֵנוּ אֵל תִּפְּן רַחֲמָנוּ וְנִצְטַדְקָה.
רַחֲמֶיךָ יִבְאוּנוּ רַחוּם וְחַנוּן:
שִׁמְךָ מֵעוֹלָם עוֹבֵר עַל פִּשְׁעַ.
שׁוּעָתָנוּ תֵּאָוֶן בְּעַמְדָנוּ לְפָנֶיךָ בְּתַפְּלָה:
תַּעֲבֵר עַל פִּשְׁעַ לְעַם שְׂבִי פִשְׁעַ.
תִּמְחָה פִּשְׁעֵינוּ מִנְּגֵד עֵינֶיךָ:

על חטא

אֲתָה יוֹדֵעַ רְזֵי עוֹלָם. וְתַעְלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חַי: אֲתָה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי כֶּטֶן וּבוֹחוֹן כְּלָיוֹת וְלֵב: אֵין דְּבַר נַעֲלָם מִמֶּךָ, וְאֵין נִסְתָּר מִנְּגֵד עֵינֶיךָ: וּבְכֵן יֵהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ, וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִכְפֹּר לָנוּ עַל כָּל פִּשְׁעֵינוּ:

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִנְס וּבְרִצּוֹן:
וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלֵי דַעַת:
וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכִטּוּי שְׁפָתַיִם:
עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי וּבִסְתֵּר:
וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרִיוֹת:
עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַבּוּר פֶּה:
וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַעַת וּבִמְרָמָה:
עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְהוּר הַלֵּב:
וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאת רַע:
עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוָדוּי פֶּה:
וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַעֲדֵת זְנוּת:
עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִדּוֹן וּבִשְׁגָגָה:
וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֻזַּק יָד:
וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַיָּם:

עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַפְשׁוֹת פֶּה:
וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַמְאֵת שְׁפֵתַיִם:
עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בַּיָּצֵר הָרֵעַ:
וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בַּיּוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:

וְעַל כָּל־פְּלִיטוֹת אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת. סְלַח לָנוּ. מַחַל לָנוּ. בְּפָר לָנוּ:

עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שַׁחַד:
וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכַזָּב:
עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרֵעַ:
וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִצּוֹן:
עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִשָּׂא וּבְמַתָּן:
וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמֵאֵכֶל וּבְמִשְׁתֵּה:
עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִשְׁךְ וּבְמַרְבִּית:
וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִטְיַת גְּרוֹן:
עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁיחַ שְׁפֹתַיִתִינוּ:
וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁקּוֹר עֵינַיִן:
עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רְמוֹת:
וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעִזּוֹת מְצַח:

וְעַל כָּל־פְּלִיטוֹת אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת. סְלַח לָנוּ. מַחַל לָנוּ. בְּפָר לָנוּ:

עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִרְקַת עוֹל:
וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִלְאוֹת:
עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצַדִּית רָע:
וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצַרוֹת עֵינַיִן:
עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִלּוֹת רֹאשׁ:
וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹת עַרְף:
עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלִים לְהָרֵעַ:
וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִכְלוֹת:
עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁבּוּעַת שְׂוֵא:
וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאֵת חֲנָם:
עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשּׁוּמַת יָד:
וְעַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתַמְהוֹן לִבָּב:

וְעַל כָּל־פְּלִיטוֹת אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת. סְלַח לָנוּ. מַחַל לָנוּ. בְּפָר לָנוּ:

וְעַל חֲטָאִים שְׂאָנוּ חֲיִבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
וְעַל חֲטָאִים שְׂאָנוּ חֲיִבִים עֲלֵיהֶם חֲטָאֵת:
וְעַל חֲטָאִים שְׂאָנוּ חֲיִבִים עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלָה וַיּוֹרֵד:
וְעַל חֲטָאִים שְׂאָנוּ חֲיִבִים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם וְדַאי וְתַלּוּי:
וְעַל חֲטָאִים שְׂאָנוּ חֲיִבִים עֲלֵיהֶם מִכַּת מִרְדּוֹת:
וְעַל חֲטָאִים שְׂאָנוּ חֲיִבִים עֲלֵיהֶם מְלָקוֹת אֲרֻבַּעַיִם:

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מיתה בידי שמים:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם פרת וערירי:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם ארבע מיתות בית דין:
סקילה. שרפה. הרג. וחנוק:

על מצות עשה ועל מצות לא תעשה. בין שיש בה קום עשה ובין שאין בה קום עשה:
את הגלויים לנו ואת שאינם גלויים לנו. את הגלויים לנו כבר אמרנו לפניך והודינו
לך עליהם. ואת שאינם גלויים לנו לפניך הם גלויים וידועים. כדבר שנאמר הנסתרת
לה' אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת:

ואתה רחום מקבל שבים ועל התשובה מראש הבטחתנו ועל התשובה עינינו מוחלות
לך: ודוד עבדך אמר לפניך. שגיאות מי ביין מנסתרות נקני. נקנו ה' אלהינו מכל פשעינו
וטהרנו מכל טמאותינו וזדוק עלינו מים טהורים וטהרנו. כפתיב על יד נביאך וזדקתי
עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם:

מיכה עבדך אמר לפניך. מי אל פמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו לא
החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבש עונותינו ותשליך במצולות ים
כל חטאתם. וכל חטאת עמך בית ישראל תשליך במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו
ולא יעלו על לב לעולם:

תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

דניאל איש חמודות שוע לפניך. הטה אלהי אנך ושמע פקח עיניך וראה שוממתינו
והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על
רחמך הרבים:

אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא
על עירך ועל עמך:

עזרא הסופר אמר לפניך. אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך, כי עונותינו רבו
למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים: ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים
ורב חסד ולא עזבתם. אל תעזבונו אבינו ואל תשטנו בוראנו ואל תזניחנו יוצרנו ואל
תעש עמנו כלה כחטאתינו. וקום לנו ה' אלהינו את הדבר שהבטחתנו בקבלה על
ידי ירמיהו חוזה. כאמור בימים ההם ובעת ההיא נאם ה' יבקש את עון ישראל ואיננו
ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאייר: עמך ונחלתך רעבי טובך
צמאי חסדך תאבי ישעך יכירו וידעו כי לה' אלהינו הרחמים והסליחות:

שבח זה מיוסד על י"ג העיקרים:

ה' מנת חלקי וכוסי: מעזי ומבטחי ומנוסי:

ה' הוא אשר בלתי מחדש: והוא נמצא אמת קדוש ומקדש:

ה' הוא ואין עוד מלבדו: והוא אחד מלא עולם כבודו:

ה' הוא מעלה ומפאר: ואין לו גוף ולא דמיון ותאר:

ה' הוא אשר לו הגדלה: והוא קדמון וגם נשגב ונפלא:

ה' הוא אֲשֶׁר הִכַּל עֲבָדָיו: וְחִיבִים לְהִתְפַּלֵּל לוֹ יְדִידָיו:
ה' הוא אֲשֶׁר הִשְׁכִּיל וַיִּדַע: וְלֹא יִתְחַדְּשׁוּ לוֹ דִּין וּמִדָּע:
ה' הוא אֲשֶׁר בָּחַר בִּירְאָיו: וּמִשֶּׁרָה שְׂכִינָתוֹ עַל נְבִיאָיו:
ה' הוא אֲשֶׁר מָשָׁה בְּחָרוֹ: וַיִּדְעוּ בְּשֵׁם וּחִפְץ בִּיקְרוֹ:
ה' הוא אֲשֶׁר שָׂם דָּת וְחֻקָּה: לִישְׂרָאֵל מִנִּפְתַּת מִתּוֹקָה:
ה' הוא אֲשֶׁר חָקַק לְעַם חֵק: וְלֹא חָק לוֹ זְמַן לְכִלּוֹת וּלְמַחֵק:
ה' הוא אֲשֶׁר אָתּוֹ שָׁכְרוּ לְקוּוּיוֹ: דֶּק לְאוֹיְבָיו אָף שָׁמְרוּ:
ה' הוא אֲשֶׁר יִשַׁע יִקְרַב: לְעַם חוֹכָה בְּכָל בִּקְרָה וְעָרַב:
ה' הוא מַחִיָּה הַעֲצָמוֹת: אֲשֶׁר אַחֲרֵי מוֹת הֵם יִבְשׁוֹת:
ה' הוא מֵאִיר עוֹלָם בְּיָפוֹ: וַיִּוֹדְעוּ יְאִמְרוּ תְּמִיד אִיו:
ה' הוא אֲשֶׁר בָּרָא בְּרֵאשִׁית: וְשֵׁם חֲכָמָה קְדוּמַת כָּל וְרֵאשִׁית:
ה' הוא וּבְנִתְיָבוֹת פְּלִיאֹת: מִחוּקֵק כָּל אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת:
ה' הוא אֲשֶׁר נִקְדָּשׁ בְּסוּדָם: וּמַה גְּדוֹל כְּבוֹדוֹ מִכְּבוֹדָם:
ה' הוא אֲשֶׁר לִשְׁמוֹ מִשְׁרָתִים: וּמִזִּו זָהָרוֹ אוֹכְלִים וְשׁוֹתִים:
ה' הוא אֲשֶׁר בִּשְׁמוֹ קְרוּאִים: וּמוֹדִים לוֹ וּמִפְּנֵי יְרֵאִים:
ה' הוא לְכָל חִפְצָיו דְּרוּשִׁים: וּמִסְפָּרָם שְׁתִּים וּשְׁלֹשִׁים:
ה' הוא בְּקַעָה יָדוֹ נְהָרוֹת: וְהוּא שֵׁם סוּד לַעֲשֹׂר סְפִירוֹת:
ה' הוא שֵׁם בְּרִית אֶחָד מִמְּצַע: בְּסוּד עֲשֹׂר סְפִירוֹת הוּא בְּאִמְצַע:
ה' הוא אֲשֶׁר עֲשָׂה עֲרָבוֹת: נְשָׁמוֹת בָּם וּגַם גִּשְׁם נְדָבוֹת:
ה' הוא אֲשֶׁר נוֹדַע לְעַמּוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ מִמְּקוֹמוֹ:
ה' הוא יְסוּד הַכָּל וְאֲשֶׁבּוֹל: וְהוּא מִמְּצִיא לְכָל נִמְצָא וַיְסוּד כָּל:
ה' הוא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:

מִיָּחַד בְּאֵהִיָּה אֲשֶׁר אֵהִיָּה הוּא הִיָּה הוּא הוּא וְהוּא יֵהִיָּה הוּא מְמִיתָהּ. לְפָנָיו לֹא
נוֹצֵר אֵל וְאַחֲרָיו לֹא יֵהִיָּה.

עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הָעוֹנָה בְּעַת רְצוֹן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ פֶחֶד יִצְחָק עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הָעוֹנָה
בְּעַת צָרָה עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הָעוֹנָה בְּעַת רַחֲמִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ מִגֵּן דָּוִד
עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי הַמֶּדְרָגָה עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנוּ:

אֲדַנִּי חַנּוּן וְהַקִּימֵנוּ. וּבִסְפֵר חַיִּים זָכְרָנוּ וְכִתְבָנוּ וְחַתְּמָנוּ.
אֲדַנִּי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִיךְ וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:
אֱלֹהֵינוּ שְׁבִשְׁמַיִם שְׁמַע קוֹלָנוּ וְקַבֵּל תְּפִלָּתָנוּ בְּרִצּוֹן.
אֱלֹהֵינוּ שְׁבִשְׁמַיִם יְהִמוּ נָא רַחֲמִיךָ עָלֵינוּ.
אֱלֹהֵינוּ שְׁבִשְׁמַיִם כְּתִבָנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים.
אֱלֹהֵינוּ שְׁבִשְׁמַיִם כְּתִבָנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים.
אֱלֹהֵינוּ שְׁבִשְׁמַיִם כְּתִבָנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפְרָנְסָה טוֹבָה.
אֱלֹהֵינוּ שְׁבִשְׁמַיִם חַמֵּל עָלֵינוּ וְעַל טַפְּנוּ וְעַל עוֹלָלָנוּ.

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים מִלֵּא מִשְׁאֵלוֹת לְבַנו לְטוֹבָה.
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים צְדָקָנוּ בְּמִשְׁפָּטֶיךָ הַיּוֹם הַזֶּה.
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים שֵׁים שְׁלוֹם בֵּינוּ.
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תַּבּוֹן תַּפְלִתָנוּ קִטְרַת לְפָנֶיךָ:

אֵל רַחוּם שֶׁמֶךְ. אֵל חַנוּן שֶׁמֶךְ. בְּנוּ נִקְרָא שֶׁמֶךְ. ה' עֲשֵׂה לְמַעַן שֶׁמֶךְ: עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמַתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלַּתְךָ וְתַפְאֶרְתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הַיּוֹדֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן וְעוֹדֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן זְכָרְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן חֶסֶדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן טוֹיֶבְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְחִידְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן לְמוֹדֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן מְלֻכוֹתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן נִצְחֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן סוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן עֵזְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן פֶּאֶרְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן צְדָקְתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשָׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂכִינְתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהִלָּתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן אוֹהֲבֶיךָ שְׂכְנֵי עַפְרָיִם. עֲשֵׂה לְמַעַן אֲבֹרְתֶיךָ יִצְחָק וְיַעֲקֹב. עֲשֵׂה לְמַעַן מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וְיִשְׁלֹמֹה. עֲשֵׂה לְמַעַן יִירוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹת הַיְכָלְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְיִסוֹת מִזְבֹּחֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְיִגִים עַל שֵׁם קֹדֶשְׁךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחִידְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמִּים עַל קְדוּשַׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי שָׂדִים שְׁלֵא חֲטָאוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חֶלֶב שְׁלֵא פָשְׁעוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינִיקוֹת שֶׁל בֵּית דָּבָן. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

עֲנֵנו ה' עֲנֵנו

עֲנֵנו ה' עֲנֵנו. עֲנֵנו אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנו. עֲנֵנו אֲבִינוּ עֲנֵנו. עֲנֵנו בְּרָאנוּ עֲנֵנו. עֲנֵנו גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנו. עֲנֵנו דּוֹרְשָׁנוּ עֲנֵנו. עֲנֵנו הָאֵל הַנֶּאֱמָן עֲנֵנו. עֲנֵנו הַתִּיב וְהַיָּם עֲנֵנו. עֲנֵנו זֶךְ וְיִשָּׁר עֲנֵנו. עֲנֵנו חַי וְקַיִם עֲנֵנו. עֲנֵנו טוֹב וּמִטִּיב עֲנֵנו. עֲנֵנו יוֹדֵעַ יָצָד עֲנֵנו. עֲנֵנו כּוֹבֵשׁ בְּעַסִּים עֲנֵנו. עֲנֵנו לּוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנו. עֲנֵנו מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים עֲנֵנו. עֲנֵנו נוֹרָא וְנִשְׁגָב עֲנֵנו. עֲנֵנו סוֹלַח וּמוֹחֵל עֲנֵנו. עֲנֵנו עוֹנֶה בְּעַת צָרָה עֲנֵנו. עֲנֵנו פּוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנו. עֲנֵנו צְדִיק וְיִשָּׁר עֲנֵנו. עֲנֵנו קְרוֹב לְקוֹרְאָיו עֲנֵנו. עֲנֵנו רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנו. עֲנֵנו שׁוֹמֵעַ אֶל אֲבִיוֹנִים עֲנֵנו. עֲנֵנו תּוֹמֵךְ תִּמְיָמִים עֲנֵנו. עֲנֵנו קִשֶׁה לְכַעֵס עֲנֵנו. עֲנֵנו רַךְ לְרַצוֹת עֲנֵנו. עֲנֵנו אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנו. עֲנֵנו אֱלֹהֵי אֲבֹרְתֶיךָ עֲנֵנו. עֲנֵנו פֶּחַד יִצְחָק עֲנֵנו. עֲנֵנו אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנו. עֲנֵנו עֹזֶרֶת הַשְּׁבֵטִים עֲנֵנו. עֲנֵנו מְשַׁבֵּחַ אֲמֵהוֹת עֲנֵנו. עֲנֵנו עוֹנֶה בְּעַת רָצוֹן עֲנֵנו. עֲנֵנו אָבִי יְתוּמִים עֲנֵנו. עֲנֵנו דִּין אֱלֻמְנוֹת עֲנֵנו:

מִי שֶׁעָנָה לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה הוּא יַעֲנֵנו: מִי שֶׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ כְּשֶׁנֶּעְקַד עַל גְּבִי הַמְּזֻבָּח הוּא יַעֲנֵנו: מִי שֶׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל הוּא יַעֲנֵנו: מִי שֶׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים הוּא יַעֲנֵנו: מִי שֶׁעָנָה לְאַבְרָהָם עַל יֵם סוּף הוּא יַעֲנֵנו: מִי שֶׁעָנָה לְמִשֶּׁה בְּחֹרֵב הוּא יַעֲנֵנו: מִי שֶׁעָנָה לְאַהֲרֹן בְּמַחֲתָה הוּא יַעֲנֵנו: מִי שֶׁעָנָה לְפִינְחָס בְּקוֹמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הוּא יַעֲנֵנו: מִי שֶׁעָנָה לְיִהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָל הוּא יַעֲנֵנו: מִי שֶׁעָנָה לְשִׁמְשׁוֹן בְּמַצְפָּה הוּא יַעֲנֵנו: מִי שֶׁעָנָה לְדָוִד וְיִשְׁלֹמֹה בְּנוֹ בִּירוּשָׁלַיִם הוּא יַעֲנֵנו: מִי שֶׁעָנָה לְאַלְיָהוּבָהּ הַהַר הַכֶּחָרְמֵל הוּא יַעֲנֵנו: מִי שֶׁעָנָה לְאַלְיָשָׁע בִּירְחוֹ הוּא יַעֲנֵנו: מִי שֶׁעָנָה לְיוֹנָה בְּמַעַי הַדְּגָה הוּא יַעֲנֵנו: מִי שֶׁעָנָה לְחַזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחֻלּוֹ הוּא יַעֲנֵנו: מִי שֶׁעָנָה לְחַנְנִיָּה מִשְׂאֵל וְעַדְיָה בְּתוֹךְ כְּבִשָּׁן הָאֵשׁ הוּא יַעֲנֵנו: מִי שֶׁעָנָה לְדָנְיָאֵל בְּגוֹב הָאֲרִיּוֹת הוּא יַעֲנֵנו: מִי שֶׁעָנָה לְמַרְדֵּכַי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּיּוֹרָה הוּא יַעֲנֵנו: מִי שֶׁעָנָה לְעֹדָא בְּגוֹלָה הוּא יַעֲנֵנו: מִי שֶׁעָנָה לְכָל הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיִּשְׁרִים הוּא יַעֲנֵנו:

רַחֲמָנָא דְעָנִי לְעָנְיִי עֲנִינָן. רַחֲמָנָא דְעָנִי לְתַבִּירִי לְבָא עֲנִינָן. רַחֲמָנָא דְעָנִי לְמַכִּיבֵי רוּחָא עֲנִינָן. רַחֲמָנָא עֲנִינָן. רַחֲמָנָא חוּס. רַחֲמָנָא פְּרוּק. רַחֲמָנָא שְׁוִיב. רַחֲמָנָא רַחֵם עָלָן. הִשְׁתָּא בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קְרִיב:

◆ אבינו מלכנו ◆

פְּתַח שְׁעָרֵי שָׁמַיִם לְתַפְלֵתָנוּ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חֲטָאֵנוּ לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ אֵינן לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹהֵי אֶתְּהָ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

מֵאָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חֲדָשׁ עֲלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ בְּטֹל מְעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ בְּטֹל מַחְשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הַפֶּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כֹּלָה כָּל צָר וּמִשְׁטָיִן מְעֲלֵינוּ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ סַתֵּם פְּיֹת מִשְׁטַיְנֵינוּ וּמִקְטָרְגֵינוּ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כֹּלָה דְבָר וְחָרֵב וְדָעַב וּשְׂבִי וּמִשְׁחִית וְעוֹן וּשְׂמֵד מִבְּנֵי בְרִיתְךָ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מִנַּע מַגְפָּה מִנַּחֲלֶתְךָ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ סֶלַח וּמַחֲל לְכָל עוֹנוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מַחֲה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחֲטָאֵתֵינוּ מִנְּגֵד עֵינֶיךָ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מַחֲק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׁטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הַחֲזִירָנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ קַדְע רַע גְּזֹר דִּינָנוּ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ זְכָרָנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִיָסָה וְכִלְכָּלָה:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוּיֹת:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמַחֲלָה:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הַצְמַח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקִרְבֵּךָ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הָרֵם קָרְן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הָרֵם קָרְן מִשִּׁיחֶךָ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מִלֵּא יָדֵינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מִלֵּא אֶסְמֵינוּ שְׁבַע:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ שְׁמַע קוֹלָנוּ, חוּס וְרַחֵם עֲלֵינוּ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְלֵתָנוּ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ פְּתַח שְׁעָרֵי שָׁמַיִם לְתַפְלֵתָנוּ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ זְכוֹר, כִּי עַפְרָ אֲנַחְנוּ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ נֵא אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ תְּהֵא הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְפָּנוּ חִמַּל עֲלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפְּנוּ:
 אָבִינוּ מִלְפָּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל יָם קֶדְשְׁךָ:
 אָבִינוּ מִלְפָּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יַחוּדְךָ:
 אָבִינוּ מִלְפָּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ:
 אָבִינוּ מִלְפָּנוּ נָקַם נִקְמַת דָּם עֲבִידֶיךָ הַשְּׁפוּדִים:
 אָבִינוּ מִלְפָּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ:
 אָבִינוּ מִלְפָּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְפָּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:
 אָבִינוּ מִלְפָּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שְׁנַקְרָא עֲלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְפָּנוּ חַנּוּנוּ וְעַנּוּנוּ כִּי אֵין בְּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

לְדוֹד מְזֻמָּר, לה' הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כי הוא על ימים יסדה, ועל נהרות יכוננה: מי יעלה בהר ה', ומי יקום במקום קדשו: נקי כפיס ובר לבב, אשר לא נשא לשוא נפשי, ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת ה', וצדקה מאלהי ישועו: זה דור דרשו, מבקשי פניך, יעקב סלה: שאו שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם, והנְשָׂאוּ פְתָחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מי זה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, ה' עֲזוּז וְגִבּוֹר, ה' גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שאו שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פְתָחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מי הוא זה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, ה' צְבָאוֹת הוא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סלה:

”פתיחת ההיכל של הפרנסה”

כמעין מאזן פיננסי, כבר בראשית השנה נקבעת בשמיים פרנסתו של האדם למשך השנה כולה. לא סתם “כסף” אנו מבקשים; לא בהכרח לזכות בלוטו. אנו מתפללים דווקא ל”פרנסה” - ליכולת לעבוד בכוחות עצמנו, ליהנות מיגיע כפיו ו להרוויח את לחמנו ביושר לבל נזדקק למתנות בשר ודם ולא להלוואתם.

סיפר פעם נכדו של הרב יוסף קאפח זצ”ל כי כשהגיע סבו לגיל שבעים שאל אותו מה ירצה שיקנה בעבורו לכבוד יום ההולדת. השיב לו הרב קאפח “אינני מבין שאלתך. הרי מה שאני צריך - יש לי, ומה שאין לי - איני צריך...”.

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו, האל הגדול הגבור והנורא, שתתמלא רחמים ותחן עלינו למענך ולמען קדשת המזמור הזה והשמות הקדושים הנזכרים בו, וקדשת פסוקיו ותבותיו ואותיותיו וטעמיו וסודותיו, וקדשת השם הקדוש וקרנוסא היוצא מפסוק והריקתי לך ברכה עד בלי די. ומפסוק נסה עלינו אור פניך ה'. וכתבנו בספר פרנסה טובה וכלפלה, שנה זו וכל שנה ושנה, לנו ולכל בני ביתנו כל ימי חיינו, במלוי וברוח בהתר ולא באסור, בנחת ולא בצער ולא בעמל וטרח, בשלוה והשקט ובטח, בלי שום עין הרע ותפנוני לעבד עבודת הקדש בלי שום טרדה, ותפרנסנו פרנסה שלא יהיה בה שום בושה וכלמה. ולא נצטרך למתנת בשר ודם, כי אם מידך המלאה והרחבה. ותצליחנו ותרויחנו בכל למודנו ובכל מעשה ידינו ועסקינו. ויהיה ביתנו מלא ברכת ה', ונשבע לחם ונהיה טובים. רחום, חנון, שומר, תומך, מציל, ישר, פודה, רחם עלינו ושמע תפלתנו כי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך שומע תפלה.

קדיש שלום:

חזן: יתגדל ויתקדש שמה רבא, בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה, ויצמח פרוקנה ויקרב משיחה, בתיכון וביומיון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמריו אמן:

קהל וחזן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא:

חזן: יתברך וישתבח, ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא לעלא ולעלא מכל ברכתא ושיחתיא, תשבחתא ונחמתא, דאמין בעלמא ואמריו אמן:

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון די בשמיא ואמריו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמריו אמן:

עשה השלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמריו אמן:

• עלינו לשבח •

עלינו לשבח לארון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית, שלא עשנו כגויי הארצות, ולא שמנו כמשפחות האדמה, שלא שם חלקנו בהם, וגורלנו ככל המונס. שהם משתחוים להבל וריק ומתפללים אל אל לא יושעי. ואנחנו בודעים ומשתחוים ומוזים, לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל, ושכינת עזו בגבהי מדומים, הוא אלהינו אין עוד. אמת מלכנו, אפס זולתו, כפתיב בתורתו: וידעת היום והשבת אל לבבך, כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל, ועל הארץ מתחת, אין עוד:

ועל פן נקוה לך ה' אלהינו, לראות מהרה בתפארת עזך, להעביר גלולים מן הארץ, והאלילים פרות יפרתו, לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך, להפנות אליך כל רשעי ארץ. ופירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל ברוך, תשבוע כל לשון. לפניך ה' אלהינו יכרעו ויפלו, ולכבוד שמך יקר יתנו, ויקבלו כלם את על מלכותך, ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלך בכבוד, כפתיב בתורתך, ה' ימלך לעולם ועד:

ונאמר, והיה ה' למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה, ה' אחד ושמו אחד:

אל תירא מפחד פתאום ומשאת רשעים כי תבא: עצו עצה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: ועד וקנה אני הוא, ועד שיבה אני אסבל, אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט:

קדיש יתום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה, וינצח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא:

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא, ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא לעלא ולעלא מכל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

עשה השלום במרומיו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

חזן: ברכו את ה' המברך:

קהל וחזן: ברוך ה' המברך לעולם ועד:

אדון עולם אשר מלך, בטרום כל יציר נברא. לעת נעשה בחפצו כל, אזי מלך שמו נקרא. ואחרי ככלות הכל, לבדו ימלוך נורא. והוא היה והוא הוה, והוא יהיה בתפארה. והוא אחד ואין שני, להמשיל לו להחבירה. בלי ראשית בלי תכלית, ולו העוז והמשרה. והוא אלי וחי נאלי, וצור חבלי בעת צרה. והוא נסי ומנוס לי, מנת כוסי ביום אקרא. ביודו אפקיד רוחי, בעת אישון ואעירה. ועם רוחי גותי, ה' לי ולא אידא:

נעילה

רק ביום הכיפורים יש תפילה מיוחדת ושמה "נעילה" הנאמרת לקראת צאת הצום הקדוש. מדוע נקרא שמה "נעילה"? יש אומרים כי התפילה נערכת בזמן שהיו ננעלים שערי המקדש; ויש אומרים כי בזמן הזה אנו מדמים לשמוע את חריקת צירי שערי השמיים הנסגרים ומנסים להגניב פנימה עוד תפילה אחת אחרונה. אבחנו רוצים למשוך את הדקות היקרות הללו, את ההזדמנות המיוחדת הזו - להיפגש עם ה', לשוחח איתו, להתוודות בפניו ולבקש ממנו: **"פתח לנו שער בעת נעילה שער"**. בשעה ששערי השמיים עומדים להינעל, נפתחים בתוכנו כל שערי הלב.

תפילת "אשרי", הפותחת את תפילת נעילה, מתבססת על מזמור קמ"ה מספר תהילים. חכמינו הדגישו בו את הפסוק **"פותח את ירך ומשביע לכל חי רצון"**. בתפילת נעילה, שבה נחתם גזר דיננו לשנה הבאה, מקבל פסוק זה משמעות מיוחדת: אנו מבקשים מה' שיספק גם בשנה זו את כל צרכינו - ביניהם: בריאות, פרנסה ושמחה, שכולם מידו באים.

תפילה לאחדות מאת הרב י"צ רימון

לאומרה לפני תפילת נעילה

מי שִׁבְּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבֵרְהֶם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יִבְרַךְ וְיִשְׁמַר כָּל אֶחָד וְאַחַת מֵעַם יִשְׂרָאֵל, יִתֵּן בְּלִבֵּנוּ לְהִבִּיט בְּעֵין טוֹבָה עַל הַכֹּל, יִתֵּן בְּנוֹ אֶהְבָּה גְדוּלָּה עַל כָּל אֶחָד וְאַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, וְנִזְכֶּה לְאַחֲדוּת אִיתָנָה וְלִגְאֻלָּה שְׁלָמָה בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ, וְנֹאמֵר אָמֵן.

• אשרי ובא לציון •

אֲשֶׁרִי וְיֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂפָכָה לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁה' אֱלֹהָיו: תַּהֲלֶה לְדוֹד, אֲרוֹמֵמְךָ אֱלוֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה שְׂמֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכֹל יוֹם אֲבָרְכֶךָ, וְאַהֲלִלָה שְׂמֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל ה' וְיִמְהַלֵּל מְאֹד, וְלִגְדֻלְתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ, וְגִבּוֹרְתֶיךָ יִגְדִּירוּ: הֲדָר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעֻזוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֵאֱמָרוּ, וְגִדְלְתֶךָ אֲסַפְּרָנָה: זָכֹר רַב טוֹבְךָ יִבְעִינוּ, וְצִדְקֹתֶיךָ יִרְנְנוּ: חַנוּן וְרַחוּם ה', אֶרְךָ אֲפִים וְגִדְל חֶסֶד: טוֹב ה' לְכֹל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ ה' כָּל מַעֲשָׂיךָ, וְחֲסִידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֵאֱמָרוּ וְגִבּוֹרְתֶךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרְתֵינוּ, וְכְבוֹד הֲדָר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים, וְיִמְמַשְׁלֶתְךָ בְּכֹל דוֹר וָדוֹד: סוֹמְךָ ה' לְכֹל הַנְּפִלִים, וְזוֹקֵף לְכֹל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן

לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח אֶת יָדְךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רֶצוֹן: צַדִּיק ה' בְּכָל דְּרָכָיו, וְחָסִיד
בְּכָל מַעֲשָׂיו: קְרוֹב ה' לְכָל קְרָאִיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת: רֶצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת שְׁוַעְתָּם
יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעַם: שׁוֹמֵר ה' אֶת כָּל אֲהַבָּיו, וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּת ה' יִדְבַּר פִּי, וַיִּבְרַךְ
כָּל בִּשְׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאִנְחָנוּ נִבְרַךְ יְהוָה, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

החלק הבא כולל אוסף פסוקים המדברים על הברית שכרת ה' עם עמו ישראל. מופיע בו גם קטע בשפה הארמית ובו תיאור של המלאכים המקדשים את שם ה'.

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבְי פִשְׁע בַּיַּעֲקֹב, נֹאֵם ה': וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר ה', רוּחִי אֲשֶׁר
עָלִיךָ, וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שִׁמְתִי בְּפִיךָ, לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעךָ וּמִפִּי זֶרַעךָ, אָמַר ה'
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאִתָּה קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקִרְאָ זֶה אֵל זֶה וְאָמַר

החזן חוזר על המילים הקודמות, והקהל ממשיך:

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ ה' צְבָאוֹת, מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וּמְקַבְּלֵינּוּ דִין מִן דִּין, וְאָמְרִין קְדִישׁ
בְּשִׁמִּי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּהּ, קְדִישׁ עַל אַרְעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ, קְדִישׁ לְעֵלְם וּלְעֵלְמִי
עֲלֵמִיא, ה' צְבָאוֹת, מְלֵיא כָּל אַרְעָא זִיו יִקְרָה. וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ, וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל רַעֲשׂ גְדוֹל

החזן חוזר על המשפט האחרון, והקהל ממשיך:

בְּרוּךְ כְּבוֹד ה' מִמְּקוֹמוֹ

וּנְטִלְתָּנִי רוּחָא, וְשִׁמְעִית בְּתֵרִי קֹל יַזַּע סְגִיא דְּמִשְׁבָּחִין וְאָמְרִין, בְּרִיךְ יִקְרָא דֵּה' מְאֵתֵר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ: ה'
יְמַלּוּךְ לְעוֹלָם וָעֶד: ה' מְלִכּוֹתָהּ קָאֵם לְעֵלְם וּלְעֵלְמִי עֲלֵמִיא: ה' אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יְצַחַק וְיִשְׂרָאֵל אַבּוֹתֵינוּ,
שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם, לִיצֵר מַחֲשָׁבוֹת לִבְבַּ עַמְךָ, וְהִכֵּן לִבְכֶם אֱלֹהֵיךָ: וְהוּא רַחוּם, יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית,
וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעֲיֵר כָּל חַמְתּוֹ: כִּי אִתָּה אֲדִנִּי טוֹב וְסִלַּח, וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרָאִיךָ:

צַדִּיקְתָּךְ צִדְקָ לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֵמֶת: תִּתֵּן אֵמֶת לִיעֲקֹב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבְתֵּינוּ מִימֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אֲדִנִּי, יוֹם יוֹם יַעֲמַס לָנוּ, הָאֵל יִשְׁוַעְתָּנוּ סִלָּה: ה' צְבָאוֹת
עַמְנוּ, מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: ה' צְבָאוֹת, אֲשֶׁרֵי אָדָם בִּטַח בְּךָ: ה' הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:

בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שְׁבָרָאנוּ לְכְבוֹדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֵמֶת, וְחַי עוֹלָם נֹטַע בְּתוֹכָנוּ.
הוּא יִפְתַּח לָבוֹן בְּתוֹרָתוֹ, וְיִשֵּׁם בְּלִבָּנוּ אֱהַבְתּוֹ וְיִרְאָתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת רֶצוֹנוֹ וּלְעִבְדוֹ בְּלִבְבַּ שְׁלֵם, לְמַעַן לֹא נִיָּע
לְרִיק, וְלֹא נִלְד לְבַהֲלָהּ. יְהִי רֶצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אַבּוֹתֵינוּ, שְׁנִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה
וְנַחֲיָה וְנִרְאָה, וְנִירֵשׁ טוֹבָה וּבִרְכָה, לְשִׁנֵּי יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדַּם,
ה' אֱלֹהֵי הָעוֹלָם אוֹדֶךָ: בְּרוּךְ הַגִּבֹּר אֲשֶׁר יִבְטַח בּוֹ, וְהִיָּה ה' מְבַטְחוֹ: בְּטַחוּ בּוֹ עַד עַד, כִּי בִּיָּה ה' צוֹר
עוֹלָמִים: וַיִּבְטַחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, כִּי לֹא עֹזְבֵת דְּרִשְׁיֶךָ, ה': ה' חֲפֵץ לְמַעַן צַדִּיקוֹ, יַגְדִּיל תּוֹרָה וְאֲדִיר: ה'
אֲרִנֵּינוּ, מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ: חִזְקוּ וַיֵּאמֵץ לִבְכֶם, כָּל הַמִּיחָלִּים לָהּ:

חצי קדיש

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה, וימלך מלכותה ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון
וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתגדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. לעלא ולעלא מכל
ברכתא ושידראתא תשבחהא ונחמתא דאמירין בעלמא ואמרו אמן:

עמידה

כי שם ה' אקרא הבוגד לאלהינו:
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה ה' אלהינו ואלהי אבותינו אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הפל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה: זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וחתמנו בספר החיים למענך אלהים חיים: מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה ה' מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע: מוריד הטל: מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נוֹפְלִים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים: ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה ה' מחיה המתים:

אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום יהלוך סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה:
לדור ודור המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש:

ובכן יתקדש שמוך ה' אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך. ועל ציון משכן כבודך.
ועל מלכות בית דוד משיחך. ועל מכוונך והיכלך:

ובכן תן פחדך ה' אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת ויראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים. ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם. כמו שידענו ה' אלהינו שהשלטן לפניך עז בידך וגבורה בימינך. ושמוך נורא על כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד ה' לעמך תהלה ליראיך ותקוה טובה לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך.
שמחה לארצך. וששון לעירך. וצמיחת קרן לדוד עבדך. ועריכת נר לבן ישי משיחך במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישירים יעלו. וחסידים ברנה יגילו. ועולתה תקפץ פיה. וכל הרשעה בלה פעשן תכלה. כי תעביר ממשלת זרן מן הארץ: ותמלך אתה הוא ה' אלהינו מהרה לבדך על כל מעשיך. בהר ציון משכן כבודך. ובירושלים עיר קדשך. כפתוב בדברי קדשך. ימלך ה' לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה: קדוש אתה ונורא שמוך ואין אלוה מבדעריך. כפתוב ויגבה ה' צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה: ברוך אתה ה' המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו ורצית בנו. ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלבנו לעבודתך ושמוך הגדול והקדוש עלינו קראת: ותתן לנו ה'

אֱלֹהֵינוּ בְּאֵהָבָה אֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים הַזֶּה לְמַחִילָה וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה וְלִמְחֹל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ מִקְרֵא קֹדֶשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹוא וְיִגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוּרֵנוּ וּפְקוּדוֹנֵנוּ וְזָכוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזָכוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ וְזָכוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ וְזָכוֹן כָּל עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפָלִיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים הַזֶּה: זָכְרֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקֹדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים: וּבְדַבֵּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לְעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים הַזֶּה. מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כְּאָמֹר אֲנֹכִי וְאֲנֹכִי הוּא מוֹחֵה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֹאמֵר מַחִיתִי כְּעַבַּד פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גִאלְתִּיךָ: וְנֹאמֵר כִּי בְּיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עָלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם, מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנָי ה' תִּטְהַרְוּ: קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתָן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרֹתֶיךָ. שִׁבְעֵנוּ מְטוֹבֶךָ וְשִׁמְחָנוּ בִישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעֲבָדְךָ בְּאֵמֶת. כִּי אַתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַלֵּן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וּמְבַלְעֵדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֱלֹהֵי אֶתְּךָ: בְּרוּךְ אַתָּה ה' מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלְעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אֲשָׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכַּפּוּרִים:

רִצָּה ה' אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלֹתֶם שְׁעָה. וְהִשִּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל. וְתַפְלֹתֶם מִהֲרָה בְּאֵהָבָה תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לָךְ וְנִסְפֵּר תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל נְשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נְפִיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עָרַב וּבָקַר וְצִהָרִים, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהִמְרָחֵם, כִּי לֹא תָמוּ חֲסֵדֶיךָ, כִּי מַעוֹלָם קוֹיֵנוּ לָךְ: וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְחַתּוּם לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וְיִהְלָלוּ וְיִבְרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב: בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, בְּרַכְנוּ אֲבֵינוּ, כְּלָנוּ כְּאֶחָד יַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים וְאֵהֲבַת חֶסֶד, וְצִדְקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְכָל טוֹב, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ, לְבְרַכְנוּ וּלְבָרַךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשִׁלּוּמֶךָ, בְּרֹב עוֹז וְשְׁלוֹם: בְּסֶפֶר חַיִּים, בְּרָכָה וְשְׁלוֹם, וּפְרִנְסָה טוֹבָה, וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת, יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת, נִזְכָּר וְנַחֲתֵם לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית

יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַמְבַרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם: יְהִי לְרִצּוֹן אֲמִרֵי פִי וְהִגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי:

הווידיו הוא חלק בלתי נפרד מתפילות יום הכיפורים ואנו חוזרים עליו בכל התפילות. עניינו העיקרי הוא לקיחת אחריות על מעשינו וערבות הדדית (לכן הוא נכתב בלשון רבים ומזכיר גם חטאים שבוודאי לא עשינו); וטמונה בו בשורה גדולה בנוגע לאפשרות התיקון וההתקדמות. אלא שזוהי איננה משימה קלה בעבור אף אחד: "להסתכל לאמת בפנים, ישר לעיניים, להביט נכוחה, לשבור את מנגנון ההגנה העצמית, לנתץ את המחיצות המלאכותיות, לקרוע את המסווה, וכל זה 'למען נחדל מעושק ידינו. אז ורק אז - 'לפני ה' תטהרו!" (הרב יוסף דב סולובייצ'יק)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתְחַנְתְּנוּ. שְׂאִין אָנוּ עוֹזֵי פָּנִים וְקִשְׁי עָרְף לּוֹמֵד לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאֵנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חֲטָאֵנוּ:

בזמן אמירת כל אחד מתיאורי החטא שמופיעים להלן, נוהגים להכות מכה ביד ימין על לבנו החוטא:

אֲשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גִּזְלָנוּ. דִּבְרַנוּ דְפִי:

הִעֵוֵינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדַנוּ. חֲמַסְנוּ. טַפְלָנוּ שִׁקְרָה:

יַעֲצָנוּ רָע. בִּזְבָּנוּ. לִצְנוּ. מִרְדְּנוּ. נֶאֱצָנוּ. סָרְדְנוּ. עֵוֵינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. צָרְדְנוּ. קִשְׁיֵנוּ עָרְף:

רִשְׁעֵנוּ. שִׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲתֵנוּ:

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ בִּי אֱמֶת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מֵה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמֵה נִסְפֵר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגָלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אתה נותן יד לפושעים. וימינך פשוטה לקבל שבים. ותלמדנו ה' אלהינו להתודות לפניך על כל עונותינו. למען נחדל מעשק ידינו. ותקבלנו בתשובה שלמה לפניך פאשים וכניחוחים. למען דבריך אשר אמרת. אין קץ לאשי חובותינו ואין מספר לניחוחי אשמתנו. ואתה יודע שאחריתנו רמה ותולעה לפיך הרבית סליחתנו. מה אנו מה חיינו מה חסדנו מה צדקנו מה ישועתנו מה כחנו מה גבורתנו. מה נאמר לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים באין לפניך ואנשי השם פלא היו וחקמים כבלי מדע ונבונים כבלי השכל כי רב מעשיהם תהו וימי חייהם הכל לפניך. ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל: אתה הברלת אנשי מראש ותפיריהו לעמד לפניך. כי מי יאמר לך מה תפעל. ואם יצדק מה יתן לך: ותתן לנו ה' אלהינו באהבה את יום הכפרים הזה קץ ומחילה וסליחה על כל עונותינו למען נחדל מעשק ידינו ונשוב אליך לעשות חקי רצונך בלבב שלם: ואתה ברחמיך הרבים רחם עלינו כי לא תחפץ בהשחתת עולם. שנאמר דרשו ה' בהמצאו קראהו בהיותו קרוב: ונאמר יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל ה' וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלח: ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים רוב חסד ואמת ומרבה להטיב ורוצה אתה בתשובת רשעים ואין אתה חפץ במיתתם שנאמר אמר אליהם חי אני נאם ארני אלוהים אם אחפץ במות הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו וחייה: ונאמר שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל: ונאמר החפץ אחפץ מות רשע נאם ה' אלוהים הלא בשובו מדרכיו וחייה: ונאמר כי לא אחפץ במות המת נאם ה' אלוהים והשיבו וחייו: כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בכל דור ודור ומבלעדך אין לנו מלך מוחל וסולח אלא אתה:

אלהי. עד שלא נוצרת איני כדאי, ועכשו שנוצרת כאלו לא נוצרתי. עפר אני בחיי קל וחמר במיתתי. הרי אני לפניך ככלי מלא בושה וכלמה: יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד. ומה שחטאתי לפניך מחק ברחמיך הרבים. אבל לא על ידי יסורים וחללים רעים:

אלהי נצר לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדם ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדף נפשי. וכל הקמים והחושבים עלי לרעה מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם. (יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שלא תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים ושלא אכעס היום ושלא אכעיסך ותצילני מיצר הרע ותן בלבי הכנעה וענוה. מלבנו ואלהינו יחד שמך בעולמך בנה עירך יסד ביתך ושכלל היכלך וקבץ קבוץ גלויות ופדה צאנך ושמח עדתך):

עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען תורתך. עשה למען קדשך: למען יחלצו ידיך הושיעה ימינך וענני. יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי: עשה השלום במרומו הוא ועשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם וכשנים קדמוניות: וערבה לה מנחת יהודה וירושלים בימי עולם וכשנים קדמוניות:

תארו לכם מורה שמתחיל ללמד בכיתה, והילד שיושב בספסל האחורי קם מהכיסא שלו מדי כמה דקות ומתחיל להסתובב בכיתה ולהפריע. בפעם הראשונה זה יתחיל בהערה מנומסת; בפעם השנייה בגערה רמה יותר; ובפעם השלישית זה יגמר בעונש או בהוצאה מן הכיתה. עכשיו נסו לחשוב כי רגע לפני תחילת השיעור, יפנה הילד יפנה מיוזמתו ויאמר: "המורה, קשה לי לפעמים לשבת בשקט הרבה זמן; אתה יכול בבקשה לעזור לי?". משפט אחד כזה יכול לשנות הכול, לפוגג את הכעס, ולעורר חמלה ושותפות.

הקטע השוזר את פיוטי הסליחות נפתח במילים "אל מלך יושב על כיסא רחמים". זו השאלה הדרמטית ביותר, לאורך כל הימים הנוראים: על איזה כיסא ישב הקדוש ברוך הוא? איזו צורה תלבש מערכת היחסים בינינו? האם יביא אותנו במשפט, שבו אין לנו סיכוי, או שנצליח ליצור קשר של רחמים, קשר שבו ריבונו של עולם איננו שופט חיזוני אלא מי שאנחנו פונים אליו, נואשים בתחינה שיעזור לנו להיחלץ מן הפשעים, להיגמל מההתמכרויות, להיות יותר טובים!?

◆ חזרת הש"ץ ◆

התפילה בקול על ידי החזן

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברכות ראשונות

ברוך אתה ה' אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה פי בתפלה ובתחנונים. לחלות ולחנן פני מלך מוחל וסולח לעונים:

אב ידעך מנער. בחרתו בעשר בל עבר בראש תער: גש לחלותך פנער ולא כבער. דגליו לבוא בזה השער: אמונים גשו לנצחך אים. נצח כל היום: עבור פי פנה יום. גונגנו בצדק יושב פחם היום:

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וחתמנו בספר החיים למענך אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה ה' מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע. מוריד הטל: מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נוֹפְלִים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה: הנקרא לאב זרע. ונפנה לסוד ממוקשי רע: זעק וחנן ושיחה לא גרע. חסן ברכה באשר זרע: יה שמך בנו יערב. וישעך לנו תקרב:

גאלתנו לנו תקרב. החיינו בטל כשח לפנות ערב: מי כמוך אב הרחמים זוכר יצוריו לחיים ברחמים: ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה ה' מחיה המתים: טבע זיו תארה. יה חקו בכס יקרה: כשר תם מקום מה נורא. לעת קץ חז ויירא: ימלך ה' לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

החזן אומר בקול והקהל חוזר אחריו:

שמע נא סלח נא היום. עבור פי פנה יום. ונהללך נורא ואים. קדוש: ובכן ולך תעלה קדשה כי אתה אלהינו מלך מוחל וסולח:

שערי ארמון

**שערי ארמון. מהרה תפתח לבוארי דת אמן:
שערי גנוזים. מהרה תפתח לדתך אחוזים:
שערי היכל הנחמדים. מהרה תפתח לוועודים:
שערי זבול מחנים. מהרה תפתח לחכלילי עינים:
שערי טהרה. מהרה תפתח ליפה וברה:
שערי כתר המימן. מהרה תפתח לעם לא אלמן:**

קדושה

ובהם תערץ ותקדש. כסוד שיח שרפי קדש המקדישים שמך בקדש:

כתר יתנו לך ה' אלהינו מלאכים המוני מעלה עם עמך ישראל קבוצי מטה: יחד כלם קדשה לך ישלשו: פדבר האמור על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר:

חזן וקהל ביחד: קדוש קדוש קדוש ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו:

כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה איך מקום כבודו להעריצו. לעמתם משבחים ואומרים:

חזן וקהל ביחד: ברוך כבוד ה' ממקומו:

ממקומו הוא יפן ברחמיו לעמו ויחן עם המיחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים:

חזן וקהל ביחד: שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד:

הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו. והוא יושיענו ויגאלנו שנית. וישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי לאמר. הן גאלתי אתכם אחרית כראשית להיות לכם לאלהים:

חזן וקהל ביחד: אני ה' אלהיכם:

אדיר אדירנו ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ:

והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד:

חזן וקהל ביחד: ובדברי קדשך כתוב לאמר:

ימלך ה' לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה: לדור ודור נגיד גדלך, ולנצח נצחים קדשתך נקדיש, ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד, כי אל מלך גדול וקדוש אתה: לדור ודור המליכו לאל, כי הוא לבדו מרום וקדוש: חמל על מעשיך. ותשמח במעשיך. ויאמרו לך חוסיך. בצדקך עמוסיך. תקדיש אדון על כל מעשיך: כי מקדישיך בקדשתך קדשת. נאה לקדוש פאר מקדושים:

באין מליץ ישר מול מגיד פשע. תגיד לעקב דבר חק ומשפט. וצדקנו במשפט המלך המשפט: עוד יזכר לנו אהבת איתן, אדונינו. ובפן הנעקד ישבית מדיננו. ובזכות התם יוציא אים לצדק דיננו. כי קדוש היום לאדונינו:

ובכן יתקדש שמך ה' אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך. ועל ציון משכן כבודך. ועל מלכות בית דוד משיחך. ועל מכונך והיכלך:

ובכן תן פחדך ה' אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת ויראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים. ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם. כמו שידענו ה' אלהינו שהשלטן לפניך עז בידך וגבורה בימינך. ושמך נורא על כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד ה' לעמך תהלה ליראיך ותקנה טובה לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך. שמחה לארצך. וששון לעירך. וצמיחת קרן לדוד עבדך. ועריכת נר לבן ישי משיחך במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישירים יעלו. וחסידים ברנה יגילו. ועולתה תקפץ פיה. וכל הרשעה כלה כעשן תכלה. כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ:

וּתְמַלֵּךְ אֶתְּהָ הוּא ה' אֱלֹהֵינוּ מִהֵרָה לְבַדְּךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹשְׁךָ. כְּפָתוּב בְּדַבְרֵי קְדוֹשְׁךָ. יִמְלֶךְ ה' לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ: קְדוֹשׁ אַתָּה וְנֹרָא שְׁמֶךָ וְאִין אֱלֹהִי מִבְּלַעְדֶּיךָ. כְּפָתוּב וַיְגַבֵּה ה' צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ:

אתה בחרתנו

אַתָּה בַּחֲרַתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אֶהְבַּתְּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוּמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לְעַבְדוֹתֶיךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ: וְהִתַּנַּן לָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַכְּפוּרִים הַזֶּה לְמַחִילָה וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה וְלִמְחַל בּו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ מִקְרָא קְדֹשׁ זְכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיִבֹא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֵּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִפְקֹדוּנָנוּ וְיִזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ וְיִזְכְּרוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ וְיִזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹשְׁךָ וְיִזְכְּרוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפָלִיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם בְּיוֹם הַכְּפוּרִים הַזֶּה: זְכַרְנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בּו לְטוֹבָה. וְיִפְקֹדֵנוּ בּו לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּו לְחַיִּים טוֹבִים: וּבְדַבְרֵי יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

שְׁלִיחַ הַצִּיּוֹר אוֹמֵר וְהַקְּהָל חוֹזֵר אַחֲרָיו בְּקוֹל:

פָּתַח לָנוּ שַׁעַר. בַּעַת נַעֲלִית שַׁעַר. כִּי פָנָה יוֹם: הַיּוֹם יִפְנֶה. הַשָּׁמֶשׁ יָבֹא וְיִפְנֶה. נְבוֹאָה שַׁעְרֶיךָ: אֲנָא אֵל נָא. שָׂא נָא. סֶלַח נָא. מַחֵל נָא. חַמֵּל נָא. רַחֵם נָא. כִּפֹּר נָא. כִּבֵּשׁ חַטָּא וְעוֹן:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים: מִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת מוֹחֵל עוֹנוֹת עַמוּ. מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחִילָה לְחַטָּאִים וְסְלִיחָה לְפֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא כִרְעַתְסָ תִּגְמַל. אֵל הוֹרִית לָנוּ לֹאֹמֵר שְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה. וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעַנּוּ מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיִּרְדֵּ ה' בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם ה':

וַיַּעֲבֵר ה' עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא: ה' ה' אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת: נִצַּד חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וּפְשָׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָ: וְסֶלַחַת לְעוֹנָנוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

סֶלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חַטָּאנוּ מַחֵל לָנוּ מִלִּפְנֵי כִּי פִשְׁעָנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסֶלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

כִּי עַמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוְרָא:

אִם עוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהִי אֲדֹנָי מִי יַעֲמֵד:

כִּרְחֵם אָב עַל בְּנָיִם כִּן תִּרְחֵם ה' עָלֵינוּ:

לֵה' הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרִכְתֶּךָ סֶלָה:

ה' צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:

ה' צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בּוֹטַח בְּךָ:

ה' הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאנוּ:

חזו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר:

קהל: ויאמר ה' סלחתי כדברך:

היטה אלהי אונך ושמע פקח עיניך וראה שממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה. כי לא על צדקתינו אנתנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: ומי יעמד חטא אם תשמר. ומי יקום דין אם תגמר. הסליחה עמך סלחתי לאמר. הרחמים גם לך מדתך לכמר: דכדוך דליתנו ראה ואל תכלים. דעת נתיב דרכיך חפצנו תשלים: גדול וקטן רוח שכל החלים. גבורי כח רצונך חזק והאלים. בצלך שבת שבים קבל נדבה. ביתך יפריחו ולא יוסיפו לדאבה. אובר ונדח תשבית נוגש ומדבה. אז יעלו ויראו ברוח נדיבה:

אל מלך יושב על כסא רחמים: מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמל. אל הורית לנו לומר שלש עשרה. וזכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. כמו שפתיב וירד ה' בענן ויתניצב עמו שם ויקרא בשם ה'.

ויעבר ה' על פניו ויקרא: ה' ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונתלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

שלוס פרים שפתינו תכון אמת.
לכתנו אחריך בתם וישר העמת.
מליץ ישר קבל ומלשני צמת.
החפץ בחיים ולא במות המת:
הקימנו באור פניך וחסבון יתמצה.
קיום מדרת שחת כפר ימצא.
טרם נקרא עוד דבור יצא.
נדבות פינו ה' רצה:

אל מלך יושב על כסא רחמים: מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמל. אל הורית לנו לומר שלש עשרה. וזכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. כמו שפתיב וירד ה' בענן ויתניצב עמו שם ויקרא בשם ה'.

ויעבר ה' על פניו ויקרא: ה' ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונתלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

בפיוט הקצר והיפה שנקרא מיד אנו מתנצלים לפני ה' על שאין בכוחנו אפילו להתפלל כראוי. לשוננו דלה ודעתנו קלה. אנו מתחננים לה' שיקבל את תפילתנו הפגומה, כאילו הייתה תפילה מושלמת בכוונה טהורה. "פגיעה" כאן פירושה - תפילה.

מְרַבִּים צְרִכֵי עֲמֹךְ וְדַעְתָּם קֶצֶרָה מַחְסוּרִם וּמִשְׁאָלוֹתֵם בִּל יוּכְלוּ לְסַפְּרָהּ. נָא בִינָה הַגִּיגֵנו טָרָם נִקְרָא. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא: סָפוּ וְגַם כְּלוּ יוֹדְעֵי פְּגִיעָה. סֹדֵר תְּפִלוֹת בְּמַעֲנֵה לְשׁוֹנֵם לְהַבִּיעָה. עֲרַמִּים נוֹתַרְנוּ וְרַבְתָּה הַרְעָה. עַל כֵּן לֹא הִשְׁגֵנוּ יִשׁוּעָה: פְּנִים אֵין לָנוּ פְּנִיךְ לְחֵלוֹת. פִּשְׁעֵנוּ וּמַרְדְּנוּ וְהַעֲוִינוּ מִסְּלוֹת: צְדָקָה לְךָ לְבָד נִבְקַשׁ בְּמַעֲרֵכֵי תַהֲלוֹת. הַעוֹמְדִים בְּבֵית ה' בְּלֵילוֹת: קְדוֹשׁ רָאָה כִי פֶס מִלִּיץ כְּשׁוֹרָה. קִבֵּל נִיבֵי כְּמַרְבִּית תְּשׁוּרָה. רִנְתִי הַיּוֹם תַּהֲיָא בְּכַתְרֶךָ קְשׁוּרָה. אֵל נֶאֱזָד בְּגְבוּרָה: שׁוּעַתִי שְׁעָה וְתַפְלְתִי תַהֲיָא נְעִימָה. שְׁמַע פְּגִיעַתִי כְּפִגְעַת תַּמָּה. תַּחֲקֹקֵנוּ לְחַיִּים וְתִיטִיב לָנוּ הַחֲתִימָה. תוֹלָה אֲרַץ עַל בְּלִימָה:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים: מַתְנַהֵג בְּחִסְדֵי מוֹחַל עוֹנוֹת עָמוּ. מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מַרְבָּה מַחִילָה לְחַטָּאִים וְסִלְיָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בִּשְׁר וְרוּחַ. לֹא כְרַעַתָּם תִּגְמַל. אֵל הוֹרִית לָנוּ לֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹרַעַת לְעַנּוּ מִקְדָּם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיִּרְדֵּ ה' בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם ה':

וַיַּעֲבֵר ה' עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא: ה' ה' אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֲמַת: נִצַּר חֶסֶד לְאֵלִפִּים נִשְׂא עוֹן וּפְשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָ: וְסִלְחָת לְעוֹנָיו וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִי חַטָּאנוּ מַחֵל לָנוּ מַלְכֵנוּ כִי פִשְׁעֵנוּ: כִּי אַתָּה אֲדָנִי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ: יָדְךָ פָּשֵׁט וְקִבֵּל תְּשׁוּבָתִי בְּמַעֲמָדִי. סִלַּח וּמַחֵל רַע מַעֲבָדִי. פִּנָּה נָא וַעֲסֵק בְּטוֹבַת מִשְׁחַרְיָךְ דּוֹדֵי וּמַעוֹרְדֵי. וְאַתָּה ה' מִגֵּן בְּעַדִּי:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים: מַתְנַהֵג בְּחִסְדֵי מוֹחַל עוֹנוֹת עָמוּ. מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מַרְבָּה מַחִילָה לְחַטָּאִים וְסִלְיָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בִּשְׁר וְרוּחַ. לֹא כְרַעַתָּם תִּגְמַל. אֵל הוֹרִית לָנוּ לֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹרַעַת לְעַנּוּ מִקְדָּם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיִּרְדֵּ ה' בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם ה':

וַיַּעֲבֵר ה' עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא: ה' ה' אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֲמַת: נִצַּר חֶסֶד לְאֵלִפִּים נִשְׂא עוֹן וּפְשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָ: וְסִלְחָת לְעוֹנָיו וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִי חַטָּאנוּ מַחֵל לָנוּ מַלְכֵנוּ כִי פִשְׁעֵנוּ: כִּי אַתָּה אֲדָנִי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

הפיוט הבא נכתב בידי רבנו גרשום מאור הגולה, מנהיג יהדות אשכנז במאה ה-11. חלק מהשורות בפיוט הן כותרות של פיוטי סליחות אחרים, שנאמרו בעשרת ימי תשובה. לכן יש בפיוט זה מעין סיכום של תפילותינו בימים הללו.

בשעת אמירת פיוט זה, כל פסקה נאמרת על ידי הקהל, ולאחר מכן החזן חוזר עליה בקול.

הַעִיר הַקִּדְּשׁ וְהַמְּחַוּוֹת. הֵיוּ לְחֶרֶףָה וּלְכֹבוֹת.
וְכָל מַחְמַדִּיהָ טְבוּעוֹת וּגְנוּזוֹת.
וְאֵין שִׁירֵי רַק הַתּוֹרָה הַזֹּאת.
וְהִשָּׁב שְׁבוֹת אֶהְלִי יַעֲקֹב
וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ:

זָכַר בְּרִית אַבְרָהָם וְעַקְדַת יִצְחָק.
וְהִשָּׁב שְׁבוֹת אֶהְלִי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ:
גּוֹאֵל חֵזֶק לְמַעַן פְּדוּנוּ. רָאָה כִּי אֶזְלַת יָדְנוּ.
שׁוֹר כִּי אַבְרָם חִסְדֵינוּ. וּמַפְגִיעַ אֵין בְּעַדְנוּ.
וְשׁוֹב בְּרַחֲמִים עַל שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל.
וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ:

אַנְקַת מְסֻלָּדִיךְ. תַּעַל לִפְנֵי כַּסָּא כְבוֹדֵךְ.
מִלָּא מְשָׁאֲלוֹת עִם מִיחְדִּיךְ.
שׁוֹמַע תְּפִלוֹת בְּאֵי עֲדִיךְ:

יִשְׂרָאֵל נוֹשָׁע בְּה' תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים.
גַּם הַיּוֹם יִנְשָׁעוּ מִפִּיךְ שׁוֹכֵן מְרוֹמִים.
כִּי אַתָּה רַב סְלִיחוֹת וּבַעַל הַרְחָמִים:

יִחְבִּיאֵנוּ צֶל יָדוֹ תַחַת כְּנָפֵי הַשְּׂכִינָה.
חֹן יָחוּן כִּי יִבְחַן לֵב עֲקֵב לְהַכִּינָה.
קוֹמָה נָא אֱלֹהֵינוּ עֲזָה עֲזֵי נָא.
ה' לְשׁוֹעֲתֵנוּ הַאֲזִינָה:

יִשְׁמִיעֵנוּ סְלַחְתֵּי יוֹשֵׁב בְּסֶטֶר עֲלִיוֹן.
בִּימִין יֵשֶׁע לְהוֹשִׁיעַ עִם עֲנֵי וְאֶבְיוֹן.
בְּשׁוֹעֵנוּ אֵלֶיךָ נִדְרָאוֹת בְּצַדֵּק תַּעֲנֵנוּ.
ה' הִיָּה עוֹזֵר לָנוּ:

אַזְכָּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה.

ה' ה'. אֵל רַחוּם וְחַנוּן. אַרְךְ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת. נִצַּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים. נִשְׂא עוֹן וּפְשָׁע
וְחַטָּאָה וְנִקְיָה: וְסִלַּחַת לְעוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ:

אַזְכָּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה. בְּרֵאוֹתַי כָּל עִיר עַל תְּלָהּ בְּנוּיָהּ. וְעִיר הָאֱלֹהִים מְשֻׁפָּלַת עַד
שְׂאוֹל תַּחְתֵּיהָ. וּבְכָל זֹאת אָנוּ לֵיָּהּ וְעֵינֵינוּ לֵיָּהּ.

מִדַּת הַרְחָמִים עֲלֵינוּ הַתְּגַלְגָּלִי. וְלִפְנֵי קוֹנֵךְ תַּחֲנַנְתָּנוּ הַפִּילִי. וּבְעַד עַמְּךָ רַחֲמִים שְׂאֵלִי.
כִּי כָּל לֵיבב דְּוִי וְכָל רֹאשׁ לְחַלִּי.

תְּמַכְתֵּי יִתְדוֹתַי בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה תִבּוֹת. וּבְשַׁעְרֵי דְמַעוֹת כִּי לֹא נִשְׁלָבוֹת. לְכֵן שְׁפַכְתֵּי
שִׁיחַ פְּנֵי בוֹחַן לְבוֹת. בְּטוֹחַ אֲנִי בְּאֵלֶהּ וּבְזִכּוֹת שְׁלֹשַׁת אֲבוֹת.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שׁוֹמַע קוֹל בְּכִיּוֹת. שְׁתִּשָּׂים דְּמַעוֹתֵינוּ בְּנֹאדְךָ לְהַיּוֹת. וְתִצְלֵנוּ מִכָּל
גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת אֲכַזְרִיּוֹת. כִּי לְךָ לְבַד עֵינֵינוּ תְלוּיּוֹת.

אֵל מְלֶכֶךְ יוֹשֵׁב עַל כַּסָּא רַחֲמִים: מִתְּנַהֵג בְּחִסְדוֹת מוֹחֵל עוֹנוֹת עֵמוֹ. מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחִילָה
לְחַטָּאִים וְסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בִּשְׂר וְרוּחַ. לֹא כְרַעַתָּם תִּגְמַל. אֵל הוֹרִית לָנוּ לֹמֵר שְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה. וּזְכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעֵנוּ מִקְדָּם. כְּמוֹ שְׁכַתּוּב וַיִּרְדֵּ ה' בְּעֵנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ
שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם ה'.

וַיַּעֲבֵר ה' עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא: ה' ה'. אֵל רַחוּם וְחַנוּן אַרְךְ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת: נִצַּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׂא עוֹן וּפְשָׁע
וְחַטָּאָה וְנִקְיָה: וְסִלַּחַת לְעוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ:

סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חֲטָאֵנוּ מִחַל לָנוּ מִלְּפָנֶיךָ כִּי פִשְׁעֵנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

רַחֵם נָא קְהֵל עַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל. סִלַּח וּמַחֵל עוֹנֵם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: שְׁעָרֵי שְׁבָמִים פָּתַח.
וְאוֹצְרֵךְ הַטּוֹב לָנוּ תַּפְתַּח. תּוֹשִׁיעַ וְרִיב אֵל תַּמְתַּח. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

אֵל מְלֶכֶךְ יוֹשֵׁב עַל כַּסָּא רַחֲמִים: מִתְּנַהֵג בְּחִסְדוֹת מוֹחֵל עוֹנוֹת עֵמוֹ. מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחִילָה
לְחַטָּאִים וְסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בִּשְׂר וְרוּחַ. לֹא כְרַעַתָּם תִּגְמַל. אֵל הוֹרִית לָנוּ לֹמֵר שְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה. וּזְכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעֵנוּ מִקְדָּם. כְּמוֹ שְׁכַתּוּב וַיִּרְדֵּ ה' בְּעֵנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ
שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם ה'.

וַיַּעֲבֵר ה' עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא: ה' ה'. אֵל רַחוּם וְחַנוּן אַרְךְ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת: נִצַּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׂא עוֹן וּפְשָׁע
וְחַטָּאָה וְנִקְיָה: וְסִלַּחַת לְעוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ:

סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חֲטָאֵנוּ מִחַל לָנוּ מִלְּפָנֶיךָ כִּי פִשְׁעֵנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ סִלַּח לָנוּ. מַחַל לָנוּ. כַּפֵּר לָנוּ.

כִּי אָנוּ עֲמֻךְ	וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ.
אָנוּ בְּנִיךְ	וְאַתָּה אָבִינוּ.
אָנוּ עֲבָדֶיךָ	וְאַתָּה אֲדוֹנֵנוּ.
אָנוּ קֹהֵלְךָ	וְאַתָּה חֻלְקֵנוּ.
אָנוּ נִחְלָתְךָ	וְאַתָּה גוֹרְלֵנוּ.
אָנוּ צֹאנְךָ	וְאַתָּה רוֹעֵנוּ.
אָנוּ כְרֻמְךָ	וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ.
אָנוּ פְעֻלָּתְךָ	וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ.
אָנוּ רְעִיתְךָ	וְאַתָּה דוֹרְנוּ.
אָנוּ סִגְלָתְךָ	וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ.
אָנוּ עֲמֻךְ	וְאַתָּה מַלְכֵנוּ.
אָנוּ מְאֻמִּיֶּיךָ	וְאַתָּה מְאֻמֵּי־דָנוּ.
אָנוּ עֲזֵי פָנִים	וְאַתָּה רַחוּם וְחַנוּן.
אָנוּ קָשִׁי עֵרֶף	וְאַתָּה אֲרֶךְ אַפִּים.
אָנוּ מְלֵאֵי עוֹן.	וְאַתָּה מְלֵא רַחֲמִים.
אָנוּ יְמִינוּ כִּצֵּל עוֹבֵר.	
וְאַתָּה הוּא וְשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ.	

זהו הווידיאו האחרון של יום הכיפורים, ההזדמנות האחרונה לבקשת סליחה. יש שנוהגים לומר את הווידיאו המשותף בחזרת התפילה במנגינה שמחה. מדוע? הרב יוסף דוב סולובייצ'יק הסביר: היחיד המתוודה אינו יודע האם תשובתו תתקבל, אך כאשר כל הציבור מתוודה ביחד בכוונה טהורה, אנחנו בטוחים שה' ישמע את תפילתנו ויכפר על עוונותינו.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּבוֹא לַפְּנֵיךְ תִּפְלָתֵנוּ, וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתְחַנְּתֵנוּ. שְׂאִין אָנוּ עֲזֵי פָנִים וְקָשִׁי עֵרֶף לְיֹמֶר לַפְּנֵיךְ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאֵנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטְאֵנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבְרַנוּ דְפִי:

הָעֵינֵינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חָמְסְנוּ. טִפְלָנוּ שִׁקְרָ:

יַעֲצָנוּ רָע. בִּזְבַּנוּ. לְצַנּוּ. מִרְדְּנוּ. נֶאֱצָנוּ. סָרְדְנוּ. עֵוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. צָרְדְנוּ. קִשְׁיֵנוּ עֵרֶף:

רִשְׁעֵנוּ. שִׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲנֵנוּ. תַּעֲתָעְנוּ:

סָרְנוּ מִמְצוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אֲמַת עֲשִׂית וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מה נאמר לפניך יושב מרום. ומה נספר לפניך שוכן שחקים. הלא כל הנסתרות והנגלות אֵתָה יוֹדֵעַ: אֵתָה נִתְּנִיז לְפִשְׁעֵים. וְיִמִּינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִים. וְהִלְמַדְנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ לְהִתְדוּת לַפְּנֵיךָ עַל כָּל עוֹנוֹתֵינוּ. לְמַעַן נִחְדַּל מֵעֲשֶׂק יָדֵינוּ. וְתִקְבְּלוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לַפְּנֵיךָ כְּאֲשֵׁים וּכְנִיחוּחִים. לְמַעַן דְּבַרְיֶךָ אֲשֶׁר אִמְרָתָּ. אֵין קֶץ לְאִשֵׁי חוֹבוֹתֵינוּ וְאֵין מִסְפָּר לְנִיחוּחֵי אֲשַׁמְתָּנוּ. וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאֲחַרִּיתֵנוּ רַמָּה וְתוֹלְעָה לְפִיכֶךָ הַרְבִּית סְלִיחָתֵנוּ. מֵה אָנוּ מֵה חֵינֵנוּ מֵה חִסְדֵנוּ מֵה צְדָקְנוּ מֵה יְשׁוּעָתֵנוּ מֵה כַּחַנוּ מֵה גְבוּרָתֵנוּ. מֵה נֹאמַר לַפְּנֵיךְ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים כָּאֵין לַפְּנֵיךְ וְאֲנִשֵׁי הַשֵּׁם כֹּלֵה הֵיוּ וְחַכְמִים כְּבִלֵי מִדְּעָ וְנְבוֹנִים כְּבִלֵי הַשִּׁפְלָ כִּי רַב מֵעֲשִׂיהֶם תְּהִיוּ וְיִמֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לַפְּנֵיךָ. וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הֶבֶל הֶבֶל:

אֵתָה הַבְּדִלָּת אֲנוֹשׁ מֵרֵאשׁ וְתִפְרִידֵהוּ לְעַמְד לַפְּנֵיךָ. כִּי מִי יֹאמַר לְךָ מֵה תִּפְעַל. וְאֵם יִצְדַק מֵה יִתֵּן לְךָ: וְתִתֵּן לָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֵת יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה קֶץ וּמְחִילָה וְסְלִיחָה עַל

כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נִחְדָּל מֵעֶשֶׂק יְדִינוּ וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֲקֵי רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שְׁלֹם: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ כִּי לֹא תַחֲפֹץ בְּהַשְׁחָתֵת עוֹלָם. שְׁנַאֲמַר דְּרָשׁוּ ה' בְּהַמְצֵא קְרָאָהּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב:

וְנֹאמַר יַעֲזֹב רְשָׁע דְּרָבוּ וְאִישׁ אֶזְרָא מִחֲשָׁבוֹתָיו וַיֵּשֶׁב אֵל ה' וַיִּרְחַמְהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסֻלַּח: וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חֲנוּן וְרַחוּם אַרְךָ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאִמְתּוֹ וּמְרַבֶּה לְהִיטִיב וְרוֹצֵה אֶתְּךָ בְּתִשׁוּבַת רְשָׁעִים וְאִין אֶתְּךָ חֲפִץ בְּמִיתַתָּם שְׁנַאֲמַר אֲמַר אֱלֹהִים חֵי אֲנִי נְאֻם אֲדָנִי אֱלֹהִים אִם אֶחֱפֹץ בְּמוֹת הַרְשָׁע כִּי אִם בְּשׁוּב רְשָׁע מִדְּרָבוּ וְחַיָּה: וְנֹאמַר שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדְּרַכֵּיכֶם הַרְעִים וְלִמָּה תָמוּתוּ בַּיִת יִשְׂרָאֵל:

וְנֹאמַר הַחֲפֹץ אֶחֱפֹץ מוֹת רְשָׁע נְאֻם אֲדָנִי אֱלֹהִים הֲלוֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְּרַכָּיו וְחַיָּה: וְנֹאמַר כִּי לֹא אֶחֱפֹץ בְּמוֹת הַמָּת נְאֻם אֲדָנִי אֱלֹהִים וְהַשִּׁיבוּ וְחַיָּו: כִּי אֶתְּךָ סְלַחְן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחְלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אִין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח אֶלָּא אֶתְּךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַחֵל לְעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים הַזֶּה. מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִגֵּד עֵינֶיךָ. כְּאֲמוֹר אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מוֹחֵה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֹאמַר מוֹחֵי קַעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן חַטָּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גִאֲלַתֶּיךָ: וְנֹאמַר כִּי בְּיוֹם הַזֶּה יִכְפַּר עָלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם, מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהָרוּ:

קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֲלֻקָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ. שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. וְטַהֵר לִבְנוֹ לַעֲבֹדְךָ בְּאִמְתּוֹ. כִּי אֶתְּךָ סְלַחְן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחְלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אִין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח אֶלָּא אֶתְּךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח לְעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בַּיִת יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכַּפּוּרִים:

ברכות אחרונות

רְצֵה ה' אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה. וְהַשִּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדַבֵּר בַּיִתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתַפְלָתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרִצּוֹן וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַמְּחַזֵּר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֵה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהַלַּלְתָּ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל גְּשׁוּמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל גְּפְלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עָרֵב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהִמְרַחֵם, כִּי לֹא תָמוּ חֲסֶדֶיךָ, כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מוֹדִים דְּרַבְנָן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָּל בֶּשֶׂר, יוֹצֵרֵנוּ, יוֹצֵר

בְּרֵאשִׁית, בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שֶׁהֲחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. בֶּן תַּחֲנוּנוֹ
וְתַקְיָמָנוּ, וְתִאֶסְפוּ גְלוּיֹתֵינוּ לְחֻצְרוֹת קְדוֹשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר חֻקְךָ, וְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ, וְלַעֲבֹדְךָ
בְּלִבָּב שְׁלֵם, עַל שָׂאֵנוּ מוֹדִים לָךְ, בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שִׁמְךָ מִלְכָּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

אֲבִינוּ מִלְכָּנוּ זָכַר רַחֲמֶיךָ וְכִבְשׁ כְּעֶסֶךָ וְכִלְהַ דְּבַר וְחָרַב וְרַעַב וְשִׁבִי וּמִשְׁחִית וְעוֹן וּמַגְפָּה
וּפְגַע רַע וְכָל מַחְלָה וְכָל תַּקְלָה וְכָל קִטְטָה וְכָל מִיַּנִּי פְרַעַנִיּוֹת וְכָל גְזֵרָה רָעָה וְשִׁנְאָת
חֲנָם מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְחַתּוּם לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדִיךָ סֵלָה וְיִהְלְלוּ וְיִבְרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל
יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֻזְרָתָנוּ סֵלָה הָאֵל הַטוֹב: בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַטוֹב שִׁמְךָ וְלֶךְ נְאֻה לַהוֹדוֹת:

אם אין כהן יאמר השי"ץ: אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יַדֵּי
מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהָרֹן וּבְנָיו כֹּהֲנִים עִם קְדוֹשֶׁךָ, כְּאֲמֹר:
יְבָרַכְךָ ה' וְיִשְׂמְרְךָ:
יָאֵר ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיַחַנְךָ:
יִשְׂאֵה ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשְׂאֵם לְךָ שְׁלוֹם:
נִגְד יַמִּינוּ אֵל נָא קִרְב תִּשׁוּעַת מִצְפִּיךָ:
פְּחַדְךָ צַר תּוֹעִיִּאִם מִמַּאֲסָר:
פְּדָה סוּעִים פֶּתַח סוּמִים יִשְׁעֶךָ מִצְפַּיִם:
נִגְד יַמִּינוּ דְלָה יוֹקָשִׁים וְקִבֵּץ נְפוּצִים סְמוּךְ ה' מִפְּלַתָּנוּ:

וְהַקְהָל אֹמְרִים: אֲדִיר בְּמָרוֹם, שׁוֹכֵן בְּגִבּוֹרָה, אַתָּה שְׁלוֹם וְשִׁמְךָ שְׁלוֹם. יֵהִי רִצּוֹן שְׁתֵּשִׁים
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמַרְתָּ שְׁלוֹם:

וְהַכֹּהֲנִים אֹמְרִים: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲשִׂינוּ מַה שֶׁגִּזְרַתָּ עֲלֵינוּ, אָף אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ.
הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קְדוֹשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם, וּבָרַךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל, וְאֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ, כְּאֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אֲרִץ זְבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, בְּרַכְנוּ
אֲבִינוּ, כְּלָנוּ כְּאֶחָד יָחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְאוֹר פְּנִיךָ נָתַתָּ לָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדְקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְכָל טוֹב, וְטוֹב יֵהִי בְעֵינֶיךָ,
לְבָרְכָנוּ וּלְבָרַךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ, בְּרוֹב עוֹז וְשְׁלוֹם:

בְּסֶפֶר חַיִּים, בְּרָכָה וְשְׁלוֹם, וּפְרָנְסָה טוֹבָה, וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת, יִשׁוּעוֹת וּנְחָמוֹת,
נִזְכָּר וְנִחַתָּם לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַמְבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

יֵהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי:

◆ אבינו מלכנו ◆

אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ חָטְאָנוּ לְפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹהֵי אֶתְהָ:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֶךְ:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ חַדֵּשׁ עֲלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ בְּטֹל מַעְלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ בְּטֹל מַחְשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ הַפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ כֹּלָה כָּל צָר וּמַשְׁטָיִן מַעְלֵינוּ:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ סַתֵּם פְּיוֹת מַשְׁטֵינֵינוּ וּמַקְטָרְגֵינוּ:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ כֹּלָה דְבָר וְחֶרֶב וְדָעֵב וּשְׂבִי וּמַשְׁחִית וְעוֹן וּשְׂמֵד מִבְּנֵי בְרִיתְךָ:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ מִנַּע מַגְפָּה מִנַּחֲלַתְךָ:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ סֶלַח וּמַחֵל לְכָל עוֹנוֹתֵינוּ:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ מַחֵק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׂטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:
את הַבְּקָשׁוֹת הַבְּאוֹת אוֹמֵר הַחַזֵּן בְּקוֹל רֵם וְהַקְהֵל חוֹזֵר אַחֲרָיו:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ הַחַזִּירוּנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמְּךָ:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ קַרְע רַע גְּזֵר דֵּינֵנוּ:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ חַתְּמָנוּ בְּסִפְּר חַיִּים טוֹבִים:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ חַתְּמָנוּ בְּסִפְּר גְּאֻלָּה וּישׁוּעָה:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ חַתְּמָנוּ בְּסִפְּר פְּרֻסָּה וְכֹל־כֹּלָה:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ חַתְּמָנוּ בְּסִפְּר זְכוּיֹת:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ חַתְּמָנוּ בְּסִפְּר סְלִיחָה וּמַחִילָה:
חוזְרִים לְבַקֵּשׁ בְּשִׁקְט:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ הַצְּמַח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקִרְוֹב:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ הָרֵם קָרְן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ הָרֵם קָרְן מְשִׁיחְךָ:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ מִלֵּא יָדֵינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ מִלֵּא אֲסַמֵּינוּ שְׁבַע:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ שְׂמַע קוֹלֵנוּ, חוּס וְרַחֵם עֲלֵינוּ:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:
אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפְּלָתֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו זָכוּר, כִּי עָפַר אָנַחְנוּ:
 אָבִינוּ מִלְפָּנָיו נָא אַל תִּשְׁיֵבנוּ רִיקָם מִלְפָּנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְפָּנָיו תִּהְיֶה הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְפָּנָיו חֲמַל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפָּנוּ:
 אָבִינוּ מִלְפָּנָיו עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוִיגִים עַל שֵׁם קְדוֹשְׁךָ:
 אָבִינוּ מִלְפָּנָיו עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחֻדְךָ:
 אָבִינוּ מִלְפָּנָיו עֲשֵׂה לְמַעַן בְּאִי בְּאִשׁ וּבְמִים עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ:
 אָבִינוּ מִלְפָּנָיו נִקֵּם נִקְמַת דָּם עֲבֻדֶיךָ הַשְּׁפוּךְ:
 אָבִינוּ מִלְפָּנָיו עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ:
 אָבִינוּ מִלְפָּנָיו עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְפָּנָיו עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:
 אָבִינוּ מִלְפָּנָיו עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוּר וְהַנּוֹרָא שְׁנִקְרָא עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְפָּנָיו חַנּוּן וְעִנּוּן כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

משל חסידי מספר על מלך שהכריז כי הוא עתיד לפתוח את דלתות הארמון לשעה אחת, שבה מותר לכל אדם לעשות בארמון כרצונו. כשנפתחו השערים, חלק מאנשי הממלכה אצו לחדרי האוצרות; אחרים מיהרו אל האורות היוקרתיות; ויש שרצו אל המזווה המלכותי. רק אוהביו האמיתיים של המלך חלפו על פני הזהב והיהלומים והלכו הישר אלא חדרו של המלך, לזכות בהזדמנות החד-פעמית להיות במחיצתו.

לאורך יום הכיפורים אנחנו דופקים על השערים, וכשהם סוף סוף נפתחים אנחנו כבר לא מבקשים על בריאות ופרנסה ואפילו לא על סליחה וכפרה, רק מבקשים לומר ולהרגיש עוד פעם אחת: ה' הוא האלוהים, שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד.

החזן אומר בקול רם את הפסוקים, והקהל חוזר:

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד:

החזן אומר שלוש פעמים, והקהל חוזר:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

החזן אומר שבע פעמים, והקהל חוזר:

ה' הוּא הָאֱלֹהִים:

ה' מֶלֶךְ. ה' מֶלֶךְ. ה' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים זָכְרָנוּ בְּזָכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים חֲתַמְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים חֲתַמְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים חֲתַמְנוּ בְּסֵפֶר יְשָׁרִים וְתַמִּימִים:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים חֲתַמְנוּ בְּסֵפֶר מִזְוֵיֹת וּפְרָנְסָה טוֹבָה:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים חָמַל עָלֵינוּ וְעַל טַפְנֵנוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים טָהַר טְמֵאוֹתֵינוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים יְהִימוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים כִּבְשׁ אֶת בּוֹשְׁטֵינוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים כְּלָה אֶל תַּעֲשׂ עַמְּנוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים לְמַעַן עֲשֵׂה אִם לֹא לְמַעַנְנוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים לַחֵץ אֶת לֹחֲצֵינוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים מִלֵּא מִשְׁאֵלוֹת לִבְנוֹ לְטוֹבָה:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים נָקַם אֶת נַקְמָתֵנוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים סָמַךְ אֶת נַפְלֵתֵנוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים עָנָה אֶת עֲתִירָתֵנוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים פָּדָנוּ מִיַּד אֲבִינֹו:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים צִוָּה אֶתְּנוּ בְּרִכּוֹתֶיךָ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים צִוָּה אֶתְּנוּ יִשׁוּעָתֶךָ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים צִדְקָנוּ בְּמִשְׁפָּטֶיךָ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים קָרַב לָנוּ קֶץ הַגָּאֹלָה:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים קָרַב לָנוּ יוֹם הַיְשׁוּעָה:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים קָרַבְנוּ לְעִבּוֹדֶיךָ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים רִיבָה רִיבָנוּ וְגָאֹלָנוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים רָאָה בְּעֵינֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים רָפָא חוֹלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים רָאָה בְּדַחַק הַיְשׁוּעָה:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים שָׁעָה אֶל שׁוֹעֲתֵנוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים שִׂים שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים שִׂים שְׁלוֹם בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תֵּן שִׁבְעָה וּבְרָכָה בְּאַרְץ הַזֹּאת וּבְעוֹלָם:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תֵּן טַל וּמִטָּר בְּעֵתוֹ לְבְרָכָה וְזֶרַע לְזוֹרַע
 וְלֶחֶם לְאוֹכֵל:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תֵּן לְחֵם לְפִי הַטָּף לְעַנְיֵי יִשְׂרָאֵל
 שְׁלֹא יִצְטָרְכוּ זֶה לְזֶה:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תַּבּוֹן תְּפַלְתֵּנוּ קִטְרֶת לְפָנֶיךָ:

עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי הַמִּרְכָּבָה עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנוּ: ה' חֲנַנְנוּ וְהִקְיַמְנוּ וּבְסֵפֶר חַיִּים זָכְרָנוּ וְחֲתַמְנוּ: ה' רִיבָה רִיבָנוּ
 וְלַחֵם לִוְחַמֵּינוּ מִן הַשֶּׁטֶן וּבְסֵפֶר חַיִּים זָכְרָנוּ וְחֲתַמְנוּ: ה' פַּחוּתֵם עַל לִבְךָ הַיּוֹם שִׁמְנוּ וּבְסֵפֶר חַיִּים זָכְרָנוּ
 וְחֲתַמְנוּ: ה' עֲשֵׂה לְמַעַן שִׂמְךָ חוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ: ה' עֲשֵׂה לְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ בְּמִרְכָּבָה. וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל
 עַמְּךָ: ה' עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים וְשָׂרוּפִים עַל יְחִיד קִדְשֵׁת שִׂמְךָ וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ: דְּעֵנִי לְאַבְרָהָם אָבִינִי
 בְּהַר הַמּוֹרִיָּה. עֲנִינִי: דְּעֵנִי לְיִצְחָק עַל גִּבֵּי מִדְּבָחָא. עֲנִינִי: דְּעֵנִי לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל. עֲנִינִי: דְּעֵנִי לְיוֹסֵף בְּבֵית
 אֲסִירֵי. עֲנִינִי: דְּעֵנִי לְמֹשֶׁה וְאַבְרָהָם עַל יַם סוּף. עֲנִינִי: דְּעֵנִי לְאַהֲרֹן בְּמַחֲתָה. עֲנִינִי: דְּעֵנִי לְפִינְחָס בְּשֹׁטֵם.
 עֲנִינִי: דְּעֵנִי לְדָוִד וּלְשִׁלְמָה בְּנוֹ בִירוּשָׁלַיִם. עֲנִינִי: דְּעֵנִי לְצִדִּיקֵי וְחַסִּידֵי וְתַמִּימֵי וְיִשְׂרָיִי דִּי בְּכָל דְּרֹד וְדָר. עֲנִינִי:

וְתִגְדֹּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא,
 בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרֻעוֹתֶיהָ וּמִלִּיךְ מַלְכוּתֶיהָ, וְיִצְמַח פְּרוֹקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ,
 בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאַמְרוּ אָמֵן.
 יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

וְתִבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא
 וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
 לְעֵלְא וּלְעֵלְא מְכַל בְּרַכְתָּא וְיִשְׂרָתָא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא, דְאַמִּירָן בְּעֵלְמָא וְאַמְרוּ אָמֵן:

תוקעים בשופר ואומרים שלוש פעמים:

לְשָׁנָה הַבְּאֵה בִּירוּשָׁלַיִם:

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָהוֹן וּבְעוֹתָהוֹן דְּכָל בַּיִת יִשְׂרָאֵל קֹדֶם אָבוּהוֹן דִּי בְשִׁמְיָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עֵשָׂה הַשְּׁלוֹם בְּמִרְוּמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

צהר במספרים | תשפ"ד - 2024

מבטיח את עתידה היהודי של מדינת ישראל

+220,000 חגים
 מעל 220,000 משתתפים בכל שנה חוגגים עמו במגניי תפילה בחגי ישראל בכל רחבי הארץ באווירה מאירת פנים ומכילה ומחזקים את הקשר עם המורשת

+150,000 שורשים
 עולים ובני משפחותיהם הוכיחו את יהדותם בזכות זה שמרו על הזהות היהודית ועל חלקם בשרשרת הדורות

+330 כשרות
 מערך כשרות בפריסה ארצית. למעלה מ-10 מיליון מנות כשרות נוספות בשנה בבתי אוכל בישראל

בת מצווה
 סדרת מפגשים אישיים וחיייתיים עם מדריכת בת מצווה של צהר, שמתכננת יחד עם הנערה לקראת מעבר משמעותי מילדות לבגרות

+3,900 בר מצווה
 ליווי והדרכה של בני מצווה ומשפחותיהם עם מדריכים של צהר לקראת טקס מרגש, ערכי ומלא משמעות

+600 צהר עד מאה ועשרים
 ייעוץ הלכתי-אחי לחולה ולבני המשפחה. הקו החם מאיש ע"י צוות רבנים ונשות מקצוע מהתחום הטיפולי, שיפגשו אתכם בכל מקום שתבחרו

+160,000 חתונה יהודית
 מעל 143,000 כולות וחוגגים בחורו להשתמש בשירותי צהר לנישואין על מנת לקיים טקס נישואין הלכתי משמעותי

+1,500 מתנדבים
 מתנדבים ופעילים המקדישים מזמנם הקר לזמן עם ישראל

פדיון הבן
 עריכת הטקס הנדרש והמרגש של פדיון הבן עם כהנים מתנדבים של צהר

קידושישי
 קהילות משותפות של דתיים וחילונים מקבלות שבת מסורתית-ישראלית

+5000 הסכמאהבה
 הסכם קדם נישואין למניעת עינות שמבוסס על ערכי שיוון וכבוד וזוכה להכרה הלכתית ומשפטית

+330 השתלמות רבני קהילות
 תכנית לפיתוח אישי, מקצועי ורוחני של רבני קהילות ונשותיהם

מרכז האתיקה
 משתמשים בחוק התנהגות אחית-יהודית ציבורית ופירסית ברוח תורת ישראל

+6200 צהר לאבלים
 רבני צהר מלווים בהתנדבות משפחות אבלים לקראת הלוייה, במהלכה ובתקופה שאחריה. רבני צהר יוכלו גם לומר קדיש אחרי יקיריהם

+16,500 כנס הקיץ
 דיונים על משאים בערים חברה הדתית בישראל. כנס הבריר - פיוז'וניטיב

היו שותפים באחדות ובשמירת זהותה היהודית של מדינת ישראל
 1800-071-414 | לתרומות | moked@tzohar.org.il | לוד ר' המלאכה 9

www.tzohar.org.il

